

انجیلِ عیسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ یوحنا

کلامِ انسان جور شد

۱ دَ اَزَلِ کلامِ بُود و کلامِ پیشِ خُدا بُود و کلامِ خودِ خُدا بُود. ۲ اُو از اَزَلِ قَدِ خُدا بُود. ۳ تمامِ چِیزِ دَ وَسِیلَه اَزُو خَلَقِ شُد و بِدُونِ اَزُو هِیچ چِیزِ ام خَلَقِ نَشُد. هر چِیزی که دَ وِجُودِ اَمَد ۴ دَرُو زِنَدِگی دَشْت و زِنَدِگی نُورِ اِنسانِ بُود. ۵ نُورِ دَ تَرِیکی رُوشَنیِ مِیدیه و تَرِیکی دَ بِلَه اَزُو زُورِ نَشُد.

۶ یِگِ اَدَمِ ظاهِرِ شُد که از طرفِ خُدا رَی شُد و نامِ شیِ یحییٰ بُود. ۷ اُو بِلَدَه شَاهِدیِ دَدُو اَمَد تا دَ بارَه نُورِ شَاهِدیِ بَدیه و تا پِگِ مَرَدَمِ دَ وَسِیلَه اَزُو اِیمانِ بیره. ۸ اُو خودِ شیِ اَمُو نُورِ نَبُود، بَلِکِه اَمَد تا دَ بارَه اَمَرُو نُورِ شَاهِدیِ بَدیه.

۹ نُورِ حَقِیقِی که بِلَدَه هر اِنسانِ نُورِ مَویخِشَه دَ دُنیا مِیَمَد. ۱۰ دَ حَقِیقَتِ اُو دَ دُنیا بُود و دُنیا دَ وَسِیلَه اَزُو خَلَقِ شُد، وَلِه مَرَدَمِ دُنیا اُو رَه نَشِخَت. ۱۱ اُو دَ بَیْنِ قَوْمِ خودِ خُو اَمَد و قَوْمِ خودِ شیِ اُو رَه قَبُولِ نَکَد. ۱۲ مِگَمِ تمامِ کَسایِ که اُو رَه قَبُولِ کَد، یَعنی دَ نامِ اَزُو اِیمانِ اُورَد، اُو دَرُو حَقِ اِزی رَه دَد که بَچِکِچایِ خُدا شَنه، ۱۳ بَچِکِچایِ که نَه از خُون، نَه از خَاهِشایِ نَفَسِ اِنسانِ و نَه ام از خَاهِشِ جِسمانیِ یِگِ مَرَد دَ وِجُودِ اَمَد، بَلِکِه از اِرَادَه خُدا.

۱۴ کلامِ اِنسانِ جور شد و دَ بَیْنِ اَزمو زِنَدِگی کَد. مو بَرُزگی-و- جلالِ اَزُو رَه دِیدی، بَرُزگی رَه که تَنها لایِقِ باجِه یِگانه از طرفِ آتِه آسمانیِ بُود و پُر از فِیضِ و راستی.

۱۵ یحییٰ دَ بارَه اَزُو شَاهِدیِ دَد و جارِ زَدَه گُفَت: ”ای اَمُو کَسی اَسْتَه که ما دَرِ شَمُو گُفَتُم: ’اُو که بَعَد از مِه مِیَه، مَقامِ شیِ از مِه کَدَه بالَه اَسْتَه، چُون اُو پِیشِ از مِه وِجُودِ دَشْتَه.“ ۱۶ از بَرکتِ بَرِ اِندازَه اَزُو فِیضِ سَرِ فِیضِ نَصیبِ پِگِ مَو شُدَه. ۱۷ چُون شَرِیعَتِ تَوَسُطِ مَوسِی دَرِ مَو دَدَه شُد و فِیضِ و راستیِ دَ وَسِیلَه عِیسیٰ مَسِیحِ دَرِ مَو رَسِید. ۱۸ خُدا رَه هِیچ کَسِ هَرگِز نَدِیدَه؛ یِگانه باجِه که دَ آتِه نَزَدِیکِ اَسْتَه، اُو خُدا رَه دَرِ مَو شَنخَتَنَد.

۱۹ و شَاهِدیِ یحییٰ اِینمی اَسْتَه: و خَتِیکِه رَهبرایِ یَهُودِیا پِیشوايو و لاویا رَه از شارِ اورشلیمِ رَی کَد تا اَزُو پُرسانِ کُنَه که ”تُو کِی اَسْتی؟“ ۲۰ اُو اِقْرارِ کَد و مُنْکِرِ نَشُد، اَرَمِ، اُو اِقْرارِ کَد که ”ما مَسِیحِ نِیَسْتُم.“ ۲۱ و اَوْنَا از شیِ پُرسانِ کَد: ”پَس تُو کِی اَسْتی؟ آیا تُو اِلیاسِ پِیغمبرِ اَسْتی؟“ اُو گُفَت: ”نَه، ما نِیَسْتُم.“ اَوْنَا بَسَمِ پُرْسِید: ”آیا تُو اَمُو پِیغمبرِ اَسْتی که مَو چِیم دَ رَاهِ شیِ اَسْتی؟“ اُو جَوَابِ دَد: ”نَه.“ ۲۲ دَ اَخِرِ اَوْنَا دَرُو گُفَت: ”پَس تُو کِی اَسْتی؟ مَو بِلَدَه اَمَرُو کَسایِ که مَو رَه رَی کَدَه بایدِ یِگِ جَوَابِ بَری. تُو دَ بارَه خودِ خُو چِی مَوگِی؟“ ۲۳ اُو گُفَت:

”ما آوازِ کَسی اَسْتُم که دَ بَیابو جارِ زَدَه مَوگَه:

’راه رَه بِلَدَه اَمَدونِ خُداوندِ اَوَارِ کُنِید،“

اَمُو رَقِیمِیکِه اِشعیا پِیغمبرِ گُفَت.

^{۲۴} اُمُو نفرای که از طرفِ فریسیا رَیِ شُدُد، ^{۲۵} اَزُو پُرسان کده گُفت: ”اگه تُو نه مسیح و نه الیاس پیغمبر و نه ام اُمُو پیغمبر دیگه آستی، پس چرا عَسَلِ تعمید میدی؟“ ^{۲۶} یحیی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما قد آو عَسَلِ تعمید میدم، مگم دَ بَینِ شُمُو یگ نفر ایسته یه که شُمُو اُو ره نَمینَخشید. ^{۲۷} اُو اُمُو کس آسته که بعد از مه مییه و ما حتی لیاقت ازی ره نَدَرَم که بندِ چیلی شی ره واز کُنم.“ ^{۲۸} ای چیزا دَ اَغیلِ بَیتِ عنیا که دَ اُو لبِ دریایِ اُردُن آسته، واقع شد، یعنی دَمزُو جای که یحیی مَرْدَم ره عَسَلِ تعمید میدد.

یحیای تعمید دهنده عیسی ره معرفی مونه

^{۲۹} روزِ دیگه شی یحیی دید که عیسی طرفِ اَزُو مییه. اوخته یحیی گُفت: ”اونه، باره خُدا که گُناه دُنیا ره باله مونه. ^{۳۰} ای اُمُو آدم آسته که ما دَ باره شی گُفتدُم: ‘بعد از مه یگ مَرْد مییه که از مه کده بَزُرگتر آسته، چراکه اُو پیش از مه وجود دُشته.‘ ^{۳۱} ما خود مه اُو ره نَمیشنَختم، مگم بخاطری که اُو دَ بَنیِ اِسرائیل معرفی شنه، ما اَمَدُم تا قد آو عَسَلِ تعمید بَدُم.“ ^{۳۲} یحیی دَ شاهدی خُو اِدامه دده گُفت: ”ما روحِ اَلْقُدس ره دیدم که دَ شکلِ یگ کوتر از آسمو نازل شده دَ بِلَه اَزُو شِشت و اَمونجی مند. ^{۳۳} ما تا اُو عَیت اُو ره نَمی شَنختم، مگم خُدای که مَره رَی کد تا مَرْدَم ره قد آو عَسَلِ تعمید بَدُم، اُو دَز مه گُفت: ‘دَ بِلَه هر کسی که روحِ اَلْقُدس نازل شده شِشت، اُو اُمُو شخص آسته که قد روحِ اَلْقُدس عَسَلِ تعمید میدیه.‘ ^{۳۴} ما دَ چیم خُو دیدیم و شاهدی دده مَوگیم که اُو باچه خُدا یه.“

یارای اَوَّلِ مَولا عیسی

^{۳۵} روزِ دیگه شی ام یحیی قد دُو پَیرو خُو دَ اَمزُو جای ایسته بُود. ^{۳۶} وختی دید که عیسی اَزونجی تیر موشه، اُو گُفت: ”اونه، باره خُدا.“ ^{۳۷} وختیکه اُمُو دُو پَیرو توره یحیی ره شَینید، اونا از پسِ عیسی رَیِ شد. ^{۳۸} عیسی دُور خورده دید که اونا از پسِ شی مییه و ازوا پُرسان کده گُفت: ”شُمُو چیز خیل ره مَوپالید؟“ اونا دَ زشی گُفت: ”رَیِ – که «اُستاد» معنی میدیه – دَ کجا میشینی؟“ ^{۳۹} اُو دَزوا گُفت: ”بَیید و بَنگرید.“ پس اونا اَمده دید که اُو دَ کجا میشِشت و اونا اُمُو روز ره قد شی مند، چُون ساعتِ دَهَم روز بُود. ^{۴۰} یکی اَمزُو دُو نفر که توره یحیی ره شَینید و از پسِ عیسی رَیِ شد، نام شی اَندریاس، بَرارِ شِمعون پَترس بُود. ^{۴۱} اُو اَوَّلِ بَرارِ خُو شِمعون ره پَیدا کده دَزُو گُفت: ”مو مسیح ره پَیدا کدے“ که ترجمه شی «اِنتخاب شده خُدا» آسته. ^{۴۲} اُو شِمعون ره پیشِ عیسی اُورد و عیسی سُون شی تُوخ کده گُفت: ”تُو شِمعون باچه یونا آستی. ازی بعد نام تُو کیفا بَشه.“ که معنای شی «قاده» آسته.

^{۴۳} روزِ دیگه شی عیسی قَصد کد که دَ مَنطقه جَلیلیه بوره. اُو فیلیپس ره پَیدا کده دَزُو گُفت: ”از پُشت مه بیه.“ ^{۴۴} فیلیپس از شارِ بَیتِ صَیدا، یعنی از شارِ اَندریاس و پَترس بُود. ^{۴۵} اوخته فیلیپس رفته نَتَنائیل ره پَیدا کد و دَزُو گُفت: ”مو کسی ره پَیدا کدے که مَوسی دَ تورات و پیغمبرا دَ دیگه کِتَابا دَ باره شی نوشته کده؛ اُو عیسی باچه یوسُف از شارِ ناصیره یه.“ ^{۴۶} نَتَنائیل دَزُو گُفت: ”آیا از ناصیره ام چیزی خُوب بَر موشه؟“ فیلیپس گُفت: ”بیه و تُوخ کو.“ ^{۴۷} وختی عیسی دید که نَتَنائیل سُون شی مییه، دَ باره اَزُو گُفت: ”اینه، یگ اِسرائیلی حقیقی که دروغ و فَریب دَز شی نییه.“ ^{۴۸} نَتَنائیل دَز شی گُفت: ”از کجا مَره مینَخشی؟“ عیسی دَ جوابِ اَزُو گُفت: ”پیش ازی که فیلیپس تُو ره کوی کنه، وختیکه دَ تَیِ دِرختِ اَنجیر بُودی، ما تُو ره دیدم.“ ^{۴۹} اوخته نَتَنائیل دَ جوابِ شی گُفت: ”اُستاد، تُو باچه خُدا آستی. تُو واقعاً پادشاهِ بَنیِ اِسرائیل آستی.“ ^{۵۰} عیسی دَزُو گُفت: ”فقط امی که دَز تُو گُفتُم تُو ره دَ زیرِ دِرختِ اَنجیر دیدم، ایمان اُوردی؟ ازی بعد ازی کده کارای بَزُرگتر ره ام مینگری.“ ^{۵۱} و اُو بَسمِ دَ نَتَنائیل گُفت: ”ما دَز شُمُو راست مَوگم: شُمُو آسمونا ره مینگرید که واز شده ملایکه های خُدا از بِلَه سرِ «باچه اِنسان» باله موره و تاه مییه.“

۲^۱ دَ رُوزِ سَیْم، دَ شَارِ قَانَا یِگ توی بُود و آبه عیسیٰ /م دَ اُونجی بُود. ^۲ عیسیٰ و یارای شی ام دَمَزُو توی دَعَوَت شُدِه بُود. ^۳ وختیکه شرابِ اَنگُور تَامُو شُد، آبه عیسیٰ دَزُو گُفَت: ”شرابِ ازوا تَامُو شُدِه.“ ^۴ عیسیٰ دَزُو گُفَت: ”آی خائُو، دَزِ مِه و ازتُو چی عَرَض؟ تا آلی ره وخت مِه نَرسیدِه.“ ^۵ آبه شی دَ خِدْمَتگارا گُفَت: ”هر چیزی که شَمُو ره مُوگِه، اَمُو رَقْم بَکُنید.“

۶^۱ دَ اُونجی شَش کُوزِه سَنگی بَلدِه طَهَارَتِ مُطَابِقِ رَوَاجِ یَهُودِیا ایشته بُود، هر کَدَم شی پَنج یا شَش سَطَل آو میگِرِفَت. ^۷ عیسیٰ دَ خِدْمَتگارا گُفَت: ”کُوزِه ها ره از آو پُر کُنید.“ و اونا کُوزِه ها ره تا دان از آو پُر کد. ^۸ او دَزُوا گُفَت: ”آلی یِگ کَمک وَری کَشیدِه دَ پِیشِ کِئِه مَجْلِسِ بَرید.“ و اونا بُرد. ^۹ وختی کِئِه مَجْلِسِ آوی ره که شرابِ اَنگُور جُور شُدُد مَرِه کد، نَفَامید که از کُجا اُورده شُدِه، مِگم خِدْمَتگارا ی که آو ره از چاه کَشیدُد، خِبر دَشَت. اوخته کِئِه مَجْلِسِ دَاماد ره کُوی کد. ^{۱۰} او دَزُو گُفَت: ”پِگِ مَرْدُمِ هِمیشِه شرابِ خُوب ره دَ اَوَّلِ مِیره و عَیْتیکه مِهمونا نِشه شُد، پَس ازُو شرابِ اَرزُو بَی مِیره؛ مِگم تُو شرابِ خُوب ره تا آلی ره نِگاه کُدی.“ ^{۱۱} اَمی مُعْجِزِه اَوَّلِ ره عیسیٰ دَ شَارِ قَانَا جِلیلِیه اَنجَام دَد و جَلال-و-بُزُرگی خُورِه ظاهِر کد و یارای شی دَزُو اِیمان اُورد.

۱۲^۱ بعد ازُو اُو قَد آبه، بَرارو و یارای خُو دَ شَارِ کَفَرناحُوم رِفَت و دَ اُونجی چَند رُوز مَند.

عیسیٰ دَ خانِه خُدا

۱۳^۱ عَیدِ پَصح از یَهُودِیا نَزدِیک شُدُد و عیسیٰ دَ شَارِ اُورُشَلِیم رِفَت. ^{۱۴} او دَ خانِه خُدا مَرْدُمِ ره دِید که گاو، گوسپو و کُوتِر سَودا مُونِه و صَرافا دَ پِشتِ مِیزایِ خُو شِشْتِه یِه. ^{۱۵} پَس عیسیٰ از رِیسپو یِگ قَمچی جُور کد و پِگِ ازوا ره قَد گاو و گوسپون شی از خانِه خُدا رُفَنده بُر کد و پِیسِه های صَرافا ره تِیت کده مِیزایِ شی ره چِپِه کد. ^{۱۶} و دَ کَسایِ که کُوتِر سَودا مُوکد، گُفَت: ”امیا ره ازینجی گَم کُنید! خانِه آتِه مَرِه جای خَرید-و-فَروش جُور نَکُنید!“ ^{۱۷} اوخته دَ یادِ یارای شی اَمَد که دَ کِتابِ مَقَدَّسِ نَوشته شُدِه: ”چُونِ عَیْرَتی که دَ بارِه خانِه تُو دَرَم دَ و جُود مِه شَعْلَه وَر اَسْتِه.“

۱۸^۱ دَمَزُو عَیْتِ یَهُودِیا دَزُو گُفَت: ”چی مُعْجِزِه-و-نِشانِی دَزِ مُو نِشو مِیدی تا ثابِتِ شُنِه که تُو اِختِیارِ ازی کارا ره دَری؟“ ^{۱۹} عیسیٰ دَ جِوابِ ازوا گُفَت: ”ای خانِه خُدا ره خَراب کُنید و ما دَ مَنِه سِه رُوزِ ای ره دُوباره اَباد مُونُم.“ ^{۲۰} پَس یَهُودِیا گُفَت: ”اَباد کَدونِ اَمزی خانِه خُدا چِل و شَش سال ره دَرَبَرِ گِرِفَت. اَکُو تُو ای ره دَ مَنِه سِه رُوزِ اَباد مُونی؟“ ^{۲۱} مِگم مَقصدِ عیسیٰ از خانِه خُدا جِسمِ خُود شی بُود. ^{۲۲} و عَیْتیکه عیسیٰ بعد از مرگ دُوباره زنده شُد، دَ یادِ یارای شی اَمَد که او اَمی توره ره دَزُوا گُفَت. پَس اونا دَ نَوشته های مَقَدَّسِ و دَ تورا ی که عیسیٰ گُفَتُد، باوَر کد.

۲۳^۱ وختیکه اُو دَ عَیدِ پَصح دَ اُورُشَلِیم بُود، غَدَر نَفرایِ که مُعْجِزِه های ازُو ره دِید، دَ نامِ ازُو اِیمان اُورد. ^{۲۴} لیکِن عیسیٰ خُود شی دَزُوا اِعتبار نَکد، چَراکه تَمامِ مَرْدُمِ ره خُوب مِینَخَشید ^{۲۵} و لَازِمِ تَبُود که کَس دَ بارِه اِنسانِ یِگُو چِیزِ دَزُو بَگیه، چُونِ اُو خُود شی مُوفامید که دَ دِلِ اِنسانِ چی اَسْتِه.

عیسیٰ و نِیقُودِیموس

۳^۱ یِگ نَفر دَ نامِ نِیقُودِیموس که از فِرَقِه فَرِیسی و یکی از رَهبرایِ یَهُودِیا بُود، ^۲ یِگ شاو پِیشِ عیسیٰ اَمَدِه دَزُو گُفَت: ”اُستاد، مُو

میدنی که تو بحیث معلم - و - راهنما از طرف خدا آمدی، چون معجزه های که تو موکئی هیچ کس نمیتنه، سواى که خدا قد شى بشه. "عيسى د جواب شى گفت: "دز تو راس موگم، کسی که سر از نو تولد نشده بشه پادشاهی خدا ره دیده نمیتنه. " نيقوديموس دزو گفت: "چی رقم امکان دره که یگ آدم پير تولد شنه؟ آیا او میتنه پس دکوره آبه خو بوره و دوباره د دنیا بیه؟" عيسى د جواب شى گفت: "ما دز تو راس موگم، تا وختیکه یگ نفر از او و روح تولد نشده او نمیتنه د پادشاهی خدا داخل شنه. چیزی که از جسم تولد شده، او جسم آسته و چیزی که از روح تولد شده، او روح آسته. تعجب نکو که دز تو گفتم، شمو باید سر از نو تولد شنید. باد هر جای که بخایه پف مونه و شمو آواز شى ره میشنوید، مگم نمیدنید که از کجا مییه و یا دکجا موره. امی رقم هرکسی که از روح القدس تولد موشه، او ام نمیدنه که ای تولد نو چطور رخ دده. " نيقوديموس دزو گفت: "ای چیزا چطور امکان دره؟" عيسى بسم دزو گفت: "تو یگ معلم - و - راهنمای بنی اسرائیل آستی و هنوز ام ای چیزا ره نموفامی؟" دز تو راس موگم، مو از چیزی توره موگی که ازو خبر درے و د باره چیزی شاهدی میدی که مو دیدے؛ مگم شمو مردم شاهدی موره قبول نمونید. ما که د باره کارای دنیایی دز شمو توره موگم و شمو باور نمونید، اگه د باره کارای آسمانی نقل کنم، شمو چطور باور مونید؟" هیچ کس د عالم باله نرفته بغیر از کسی که از عالم باله تاه آمده، یعنی «باچه انسان» [که جای شى د عالم باله یه.]^{۱۴} امو رقمیکه موسی مار برونزیره د بیابو د شخ چيو باله کد، امو رقم «باچه انسان» ام باید باله شنه،^{۱۵} تا هرکسی که دزو ایمان بیره صاحب زندگی ابدی شنه.^{۱۶} چون خدا دنیا ره ایقس دوست دشت که باچه یگانه خو ره دد تا هرکسی که دزو ایمان بیره نابود نشنه، بلکه صاحب زندگی ابدی شنه.^{۱۷} خدا باچه خو ره د دنیا ری نکد تا از مردم دنیا بازخاست کنه، بلکه تا دنیا د وسیله ازو نجات پیدا کنه.^{۱۸} کسی که دزو ایمان بیره، محکوم نموشه؛ لیکن کسی که دزو ایمان نیره، او امی آلی محکوم شده، چراکه د نام باچه یگانه خدا ایمان نوردده.^{۱۹} محکومیت ازى خاطر آسته که نور د ای دنیا آمد، مگم مردم دنیا تریکی ره از نور کده کلو خوش کد، چون کارای ازوا بد بود.^{۲۰} هرکسی که کارای شیطانی مونه، او از نور بد شى مییه و نزدیک نور هیچ نمییه، تا که اعمال و کردار بد شى برملا نشنه.^{۲۱} مگم آدمی که د راستی و نیکی عمل مونه، او سون نور مییه تا ظاهر شنه که اعمال ازو د مطابق خاست خدا یه.

عيسى و یحیی

^{۲۲} بعد ازو عيسى قد یارای خو د سرزمین یهودیه رفته چند دیر قد ازوا قتی د اونجی مند و مردم ره غسل تعمید دد.

^{۲۳} یحیی ام د عینون نزدیک منطقه سالم مردم ره غسل تعمید میدد، چراکه د اونجی او کلو بود و مردم آمده غسل تعمید میگرفت،
^{۲۴} چون یحیی تا او وخت بندی نشدد.

^{۲۵} دمرو غیت بین یارای یحیی و یگ عالم یهودی د باره طهارت - و - پاکی بحث شد.^{۲۶} و اونا د پیش یحیی آمده دزشی گفت: "استاد، امو نفر که د او سون دریای اردن قد تو بود و تو د باره شى شاهدی ددی، آلی او غسل تعمید میدیه و پگ مردم د بیخ ازو موره." ^{۲۷} یحیی دزوا گفت: "انسان هیچ چیز ره حاصل نمیتنه، سواى که از عالم باله دزو دده شنه.^{۲۸} خودون شمو شاهد آستید که ما گفتدم: 'ما مسیح نییم، بلکه امو کس آستم که خدا مره پیشلون مسیح ری کده.'^{۲۹} بیرى د داماد تعلق دره، مگم رفیق داماد که د یگ گوشه ایسته یه و آواز داماد ره میشنوه، او از شنیدون آوازی شى عدر خوشحال موشه. اینمی رقم ما ام خوش آستم و آلی خوشی مه کامل شده.^{۳۰} او باید بزرگتر شنه د حالیکه ما باید ریزه تر شم.

عيسى از عالم باله آمده

^{۳۱} کسی که از باله مییه، از پگ کده باله یه و کسی که از زمی آسته د زمی تعلق دره و از چیزای زمی توره موگه. آری، کسی که از عالم

باله آمد، از تمام کده باله تر آسته. ^{۳۲} او د باره چیزای که شنیده و دیده شاهدی میدیه، مگم هیچ کس شاهدی و توره شی ره قبول نمونه. ^{۳۳} کسی که شاهدی ازو ره قبول مونه، تصدیق مکنه که خدا حق-و-راست آسته. ^{۳۴} کسی ره که خدا ری کده، او توره خدا ره موگه، چون خدا روحی خو ره بے اندازه دزو بخشیده. ^{۳۵} آته، باچه خو ره دوست دره و تمام چیزا ره د دست ازو دده. ^{۳۶} کسی که د باچه ایمان بیر، او صاحب زندگی ابدی موشه؛ لیکن کسی که از آید شی نموشه، زندگی ابدی ره نمینگره، بلکه د غضب خدا گرفتار موشه.

توره عیسی قد خاتون سامری

۴ اوختی مولا عیسی فامید که فریسیا خبر شده که او از یحیی کده کلو پیرو پیدا کده و غسل تعمید میدیه، ^۲ - اگرچه عیسی خود شی غسل تعمید نمید، بلکه یارای شی میدد - ^۳ عیسی یهودیه ره ایله کده پس د جلیلیه رفت.

^۴ دزی سفر لازم بود که از منطقه سامیره تیر شنه. ^۵ او د یگ شار سامیره د نام سوخار رسید، د نزدیک امزو پئی زمی که یعقوب د باچه خو یوسف دده بود. ^۶ چاه یعقوب ام د اونجی بود و عیسی که از زور راه رفتو منده و زله شد، د لب امزو چاه شست؛ وخت ساعت ششم روز بود. ^۷ دمزو عیت یگ خاتون سامری آمد تا از چاه آو بکشه. عیسی دزو گفت: "کم وری آو دز مه بدی،" ^۸ چون یارای شی دمزو وخت بلده نان خریدو د شار رفت. ^۹ خاتون سامری دزو گفت: "تو که یگ یهودی آستی و ما یگ خاتون سامری، چطور شد که از مه آو طلب مونی؟" امی ره گفت از خاطری که یهودیا قد سامری ها شست و برخواست نموکد. ^{۱۰} عیسی د جواب ازو گفت: "اگه تو بخشش خدا ره میدنستی و موفامیدی که کی آسته که از تو آو طلب مونه، تو ازو طلب موکدی و او دز تو آب حیات موبخشید."

^{۱۱} خاتو دزو گفت: "صاحب، تو دله نداری و چاه ام چطور آسته. پس امو آب حیات ره از کجا مونی؟" ^{۱۲} آیا از بابه کلون مو یعقوب که امی چاه ره دز مو دد و از او امزی چاه خود شی و باچه های شی، گلّه و رمه شی خورد، تو بزرگتر آستی؟" ^{۱۳} عیسی دزو گفت:

"هرکسی که ازی چاه آو وچی کنه، بسم تشنه موشه، ^{۱۴} مگم هرکسی که امزو آو که ما دز شی میدم وچی کنه، او دیگه هرگز تشنه نموشه. چون امو آو ره که ما دزو میدم د وجود شی یگ چشمه آب حیات جور موشه که تا زندگی ابدی بلبلاغ مونه." ^{۱۵} خاتو دزو گفت:

"صاحب، دز مه امزو آو بدی تا که دیگه تشنه نشم و تمام راه تا اینجی پشت آو نیم." ^{۱۶} عیسی دزو گفت: "بورو، شوی خو ره کوی کده اینجی بیر." ^{۱۷} خاتو د جواب ازو گفت: "ما شوی ندرم." عیسی گفت: "امی توره تو راست آسته که گفتی: 'ما شوی ندرم.' ^{۱۸} پنج

دفعه تو شوی کدی و امو مردی ره که آلی دری او شوی تو نیسه. ای گب تو راسه." ^{۱۹} خاتو دزو گفت: "صاحب، ما فکر موئم که تو پیغمبر آستی. ^{۲۰} بابه کلونای مو دمزی کوه عبادت موکد و شمو مردم موگید، جای که باید دزشی عبادت شنه د اورشلیم آسته." ^{۲۱} عیسی

دزو گفت: "آی خاتو، دز مه باور گو، زمانی مییه که مردم آته آسمانی ره نه د ای کوه عبادت مونه و نه ام د اورشلیم. ^{۲۲} شمو سامری ها چیزی ره عبادت مونی که نمینخشید؛ مگم مو امو ره عبادت مونی که مینخشی، چرا که نجات بشر د وسیله قوم یهود مییه. ^{۲۳} یگ زمان

مییه، بلکه او زمان امیالی آمده که عبادت کونده های حقیقی آته آسمانی ره د روح و راستی عبادت مونه، چرا که آته آسمانی امو رقم عبادت کونده ها ره میخایه. ^{۲۴} خدا روح آسته و کسای که او ره عبادت مونه باید د روح و راستی عبادت کنه." ^{۲۵} خاتو دزو گفت: "ما

میدم که مسیح مییه؛ عیتیکه او بییه، او مو ره از تمام چیزا با خبر مونه." ^{۲۶} عیسی دزو گفت: "ما که قد تو توره موگم، امو آستم."

^{۲۷} دمزو عیت یارای شی آمد و تعجب کد که او قد یگ خاتو توره موگیه، مگم هیچ کس نگفت که "چی کار دشتی؟" یا "چرا قد ازو خاتو توره موگفتی؟" ^{۲۸} پس امو خاتو کوزه خو ره د اونجی ایله کد و د شار رفته د مردم گفت: ^{۲۹} "ببید یگ آدم ره بنگرید، هرکاری ره که ما ازی پیش کددم، دز مه گفت. آیا او مسیح نییه، یا آسته؟" ^{۳۰} اونا از شار بر شده د دیر عیسی آمد.

^{۳۱} دمزو عیت یارای عیسی درو موگفت: "استاد، نان نوش جان گو." ^{۳۲} مگم او دزو گفت: "ما نانی بلده خوردو دزم که شمو د باره

ازو خبر ندرید. ۳۳ پس یارای شی قد یگدیگه خو گُفت: «آیا یگو کس دَرُو نان آورده بَشه؟» ۳۴ عیسی دَرُو گُفت: «نان از مه امی آسته که خاست امزُو ره که مَره ری کده، دَ جای بیرُم و کارای شی ره تکمیل کنُم. ۳۵ آیا شُمُو نَمُوگید که تا وخت دَرُو چار ماه دیگه منده؟ ولے ما دَز شُمُو مَوگُم که سر خُو ره باله کده کِشت ها ره توخ کُنید که زرد شُدِه و وخت دَرُو شی امی آلی آسته. ۳۶ کسی که دَرُو مونه مُزد خُو ره میگیره و بلده زندگی ابدی نَمَر جَم مونه. دَمزی رقم کِشت کِنده و دَرُوگر هر دُو یگ جای خوشحال موشه. ۳۷ دَ اینجی اَمُو مَثَل راس آسته که مَوگه: «یگ نفر کِشت مونه و دیگه کس دَرُو. ۳۸ ما شُمُو ره ری کدوم تا اَمُو کِشت ره دَرُو کُنید که شُمُو بلده ازو زَحمت نکشیدید. دیگرو زَحمت ازو ره کشید و شُمُو دَ حاصل زَحمت ازو شریگ شُدید.»

۳۹ عَدَر مردُم سامری دَمزُو شار بخاطر شاهدی امزُو خاتُو دَ عیسی ایمان اُورد که گُفتند: «هر کاری که کدُم، تمام شی ره دَز مه نَقَل کد.» ۴۰ پس وختیکه سامری ها دَ دیرِ عیسی اَمَد، اونا او ره شَلَه شُد که قد ازوا بُمَنه و عیسی دُو روز قد ازوا مند ۴۱ و عَدَر مردُم دیگه از خاطر کلام خود شی، دَرُو ایمان اُورد. ۴۲ اونا دَمزُو خاتُو گُفت: «از آلی، دیگه از خاطر گپای ازتو نیبه که مو دَرُو ایمان دَری، بلکه خودون مو شِنیدے و آلی موفامی که اینی آدم واقعا نجات دهنده دُنیا آسته.»

۴۳ بعد امزُو دُو روز، عیسی ازونجی سُون جلیلیه رفت، ۴۴ چُون خود شی گُفتند: «پیغمبر دَ مُلکِ خود خُو قدر ندره.» ۴۵ مگم وختیکه او دَ جلیلیه رسید، مردُم جلیلیه عَدَر او ره خوشامد و پیشامد کد، چُون تمام کارای ره که دَ اورشَلیم دَ روز عید کد، اونا دیدد، چراکه اونا ام دَ وخت عید دَ اُونجی رفتد.

۴۶ پس عیسی بَسَم دَ شارِ قانای جلیلیه اَمَد، دَمزُو جای که او ره دَ شرابِ انگور تَبَدیل کد.

دَمزُو غَیت دَ شارِ کَفَرناحوم باچه یگ کارمندِ حُکومت سخت ناجور بُود. ۴۷ وختی اَمُو کارمند شِنید که عیسی از یهودیه دَ جلیلیه اَمَد، او پیش شی رفت و خواهش کد که اَمَد باچه شی ره که دَ حالِ مُردو یه، شفا بَدیه. ۴۸ عیسی دَرُو گُفت: «تا شُمُو مُعجزه ها و چیزای عجیب نَنگَرید، ایمان نَمیرید.» ۴۹ کارمندِ حُکومت دَرُو گُفت: «صاحب، پیش ازی که باچه مه بُمَره بیه که بوری.» ۵۰ عیسی دَرُو گُفت: «بورو، باچه تُو زنده مومنه.» اَمُو اَمَد دَ کلامِ عیسی اعتبار کد و سُون خایه خُو ری شُد. ۵۱ دَ حالیکه سُون خایه خُو مورفت، غلامای شی دَ دَم راه ازو اَمَد و گُفت: «باچه تُو زنده یه.» ۵۲ کارمندِ حُکومت ازوا پُرسان کد: «چی غَیت و دَ کدَم ساعت باچه خوب شُد؟» اونا دَرُو گُفت: «دیروز ساعت یگ بَجَه بعد از چاشت تُو او ره ایله کد.» ۵۳ اوخته آتِه باچه بی بُرد که دَمزُو ساعت عیسی گُفتند: «باچه تُو زنده مومنه.» پس خودِ امزُو اَمَد و پگِ خانوار شی ایمان اُورد. ۵۴ و ای مُعجزه دَوَمِ عیسی بعد از اَمَدون شی از یهودیه دَ جلیلیه بُود.

عیسی یگ آدمِ شَل ره دَ روزِ عیدِ شفا میدیه

۵ بعد ازی چیزا یگ عیدِ یهودیا اَمَد و عیسی دَ اورشَلیم رفت.

۲ دَ اورشَلیم نزدیکِ درگه گوسپندو یگ حوض بُود که دَ زبونِ عبرانی او ره «بیتِ حَسدا» مَوگُفت. دَ گِرِدِ امزُو حوض پَنج بَرَنده بُود. ۳ دَمزُو بَرَنده ها عَدَر اَمَدای ناجور، کور، لَنگ و فَلج خاو مَوکد [و معطلِ شور خوردونِ آو حوضِ مِیشِشت، ۴ چُون دَ وختای مُعین یگ ملایکه خُداوند تاه میمَد و آو ره شور میدد. هر نفری که بعد از شور خوردونِ آو اول دَ مَنِه حوض مورفت، از هر ناجوری که دَشت شفا پیدا مَوکد.] ۵ دَ اُونجی یگ آدم مَوجُود بُود که سی و هشت سال موشدِ مریض بُود. ۶ وختی عیسی او ره دید که دَ اُونجی خاو آسته و بی بُرد که از عَدَر دیر ناجور آسته، دَرُو گُفت: «میخاهی که جور شنی؟» ۷ اَمَد ناجور دَ جواب شی گُفت: «صاحب، کسی ره ندرُم که دَ

وختِ شور خوردونِ او مَره دَ مَنه حَوْضِ بِنْدَرَه؛ امی که ما حَرکتِ مُوئم، یگو کسی دیگه از مه پیش دَ مَنه او مِیرسه.^۸ عیسی دَرُو گُفت: «باله شو، بستره خُورِه جَمِ کُو و بورُو.»^۹ امو آدم فوراً جور شد و بستره خُورِه جَمِ کده ری شد.

امو روز، روزِ آرام بود.^{۱۰} پس یهودیا دَمزُو آدم که جور شد گُفت: «امروز، روزِ آرام آسته و دَمزوی روزِ بلده تُو روا نییه که بستره خُورِه گِرِفته بیری!»^{۱۱} مگم او دَ جوابِ ازوا گُفت: «امو کس که مَره شفا دَد، دَز مه گُفت، 'بستره خُورِه جَمِ کده بورُو.»^{۱۲} اونا از شی پُرسان کد: «کی آسته امو نفر که دَز تُو گُفته، 'بستره خُورِه جَمِ کده بورُو؟»^{۱۳} مگم او آدم که شفا پیدا کَد، نَمیدَنِست که او کی بود، چُون دَ اُونجی مردُمِ عَدَر بود و عیسی دَ بَینِ ازوا گُم شد. ^{۱۴} بعد ازو عیسی او ره دَ خانِه خدا پیدا کد و دَزشی گُفت: «اینه، تُو جور شدی؛ دیگه گناه نگو تا که گِرِفتر چیزِ بَدتر ازی نشنی.»^{۱۵} اوخته امو آدم رفته دَ یهودیا خبر دَدَه گُفت: «کسی که مَره شفا دَد، عیسی یه.»^{۱۶} امزی خاطر کته کلونای یهودی عیسی ره آزار- و- اذیتِ مُوکد که امی چیزا ره او دَ روزِ آرام انجام میدَد.

^{۱۷} مگم عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: «رقمیکه آته مه تا هنوز کار مونه، ما ام کار مُونم.»^{۱۸} دَمزوی دَلیلِ یهودیا کَلوتر دَ قَصَدِ کُشتونِ ازو بُر شد، چرا که او نَه تنها روزِ آرام ره نادیده میگِرِفَت، بلکه خدا ره ام آته خُو مُوگُفت و امی رقمِ خود خُورِه برابرِ خدا جور مُوکد.

مقام و اختیاراتِ عیسی مسیح

^{۱۹} پس عیسی دَ جوابِ یهودیا گُفت: «ما حقیقت ره دَز شَمُو مُوگم، باچه از پیشِ خود خُو هیچ کار نَمیتنه، بلکه امو کارا ره مونه که از آته خُو مینگره. هر کاری که آته مُوکنه، باچه ام رقمِ ازو وری مونه.»^{۲۰} چُون آته باچه خُورِه دوستِ دَره و هر کاری که مونه دَ باچه خُو نشو میدیه و ازی کده کارای بزرگتر ام دَرُو نشو میدیه تا که شَمُو حَیرو بُمَید. ^{۲۱} چُون امو رقمیکه آته آسمانی مُرده ها ره از قبر باله کده زنده مونه، باچه شی ام امو رقم دَ هر کسی که دل شی شنه، زندگی میدیه. ^{۲۲} امچنان، آته آسمانی هیچ کس ره قضاوتِ نَمونه، بلکه اختیارِ قضاوتِ کدو ره دَ دستِ باچه خُو دَد، ^{۲۳} تا پگِ مردُمِ باچه ره احترامِ کنه، امو رقم که اونا دَ آته آسمانی احترامِ مونه. کسی که دَ باچه بَرِ احترامی کنه، او دَ آته که او ره ری کده، ام بَرِ احترامی مونه.

^{۲۴} ما حقیقت ره دَز شَمُو مُوگم: کسی که دَ کلامِ ازمه گوش بدیه و دَ امزُو که مَره ری کده ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. او ملامت- و- محکومِ نَموشه، بلکه از مرگِ نجات پیدا کده دَ زندگی ابدی مِیرسه. ^{۲۵} ما دَز شَمُو راست مُوگم: یگ زمان مییه، بلکه او زمانِ امی آلی رسیده که مُرده ها آوازِ باچه خدا ره میشنوه و اونا ی که قبول کنه، زنده موشه. ^{۲۶} چُون امو رقمیکه آته آسمانی سرچشمه زندگی یه، امو رقم او دَ باچه خُو ام قدرتِ دَدَه تا سرچشمه زندگی بشه ^{۲۷} و دَرُو اختیارِ دَدَه که قضاوتِ کنه، چرا که او «باچه انسان» آسته. ^{۲۸} دَزی تورا تعجبِ نکنید؛ زمانی مییه که پگِ مُرده ها دَ قبرستو آوازِ «باچه انسان» ره میشنوه ^{۲۹} و از قبر بُر موشه: اونا ی که نیگوکار بوده بلده زندگی ابدی بَرخاست مونه و آدمای بدکار بَرخاست مونه تا که دَ جزایِ خدا گِرِفتر شنه.

^{۳۰} ما از پیشِ خود خُو هیچ کار نَمی تَم، بلکه امو رقمیکه میشنوم، امو رقمِ قضاوتِ مُونم و قضاوتِ مه عادلانه آسته، چرا که ما دَ فکرِ رضایتِ خود خُو نییم، بلکه دَ فکرِ رضایتِ امزُو اَسْتَم که مَره ری کده.

^{۳۱} آگه ما دَ باره خود خُو شاهدی بدُم، شاهدی مه راست نییه. ^{۳۲} لیکن یگو کسِ دیگه آسته که دَ باره ازمه شاهدی میدیه، و ما میدنم شاهدی که او دَ باره ازمه میدیه، راس آسته. ^{۳۳} شَمُو نفر ا ره دَ پیشِ یحیی ری کدید و او دَ باره حقیقتِ شاهدی دَد. ^{۳۴} ایطور نییه که ما دَ شاهدی یگو انسان ضرورتِ دَرَم؛ بلکه ای توره ره بلده ازی مُوگیم تا که شَمُو نجات پیدا کنید. ^{۳۵} یحیی رقمِ یگ چراغِ آلی بود که مُوسوخت و روشنی میدَد و شَمُو خاستید که چند وخت ره دَ نُورِ ازو خوش تیر کنید.

^{۳۶} مگم شاهیدی که ما میدم از شاهیدی یحیی کده بزرگتر آسته، چون کارای ره که آته آسمانی دگردون مه ایشه تا تکمیل کتم، امو کارا ره که انجام میدیم خودون شی د باره مه شاهیدی میدیه که مره آته آسمانی ری کده. ^{۳۷} و آته آسمانی که مره ری کده، خود شی د باره ازمه شاهیدی دده. شمو هرگز نه آواز شی ره شنیدید و نه شکل شی ره دیدید ^{۳۸} و نه ام کلام ازو د دل شمو جای میگیره، چون امو کس ره که آته آسمانی ری کده شمو دزشی ایمان نمیرید. ^{۳۹} شمو نوشته های مقلّس ره خوب مطالعه مونی، چون فکر مونی که د وسیله ازوا شمو میتنید زندگی ابدی پیدا کنید، د حالیکه امو نوشته ها د باره ازمه شاهیدی میدیه. ^{۴۰} باوجود ازی ام شمو نمیخواهید که پیش ازمه بیید تا زندگی ابدی ره پیدا کنید.

^{۴۱} ما د فکر پیدا کدون عزت- و- احترام از مردم نییم. ^{۴۲} علاوه ازی، ما شمو ره مینخشم و میدنم که محبت خدا د دل شمو نییه. ^{۴۳} ما که د نام آته خو آمدیم، شمو مره قبول نمونید؛ لیکن اگه یگو آدم دیگه د نام خود خو بییه، شمو او ره قبول مونی. ^{۴۴} چطور شمو میتنید که ایمان بیید د حالیکه از یگدیگه خو عزت- و- احترام میخاید، ولی د طلب عزت- و- احترامی که از خدای یکتا مییه نیستید.

^{۴۵} فکر نکنید که ما شمو ره پیش آته آسمانی ملامت مونم؛ ملامت کونده شمو موسی یه، کسی که شمو امید خو ره دزو بسته کدید. ^{۴۶} اگه شمو د موسی ایمان میدشتید، دز مه ام ایمان میوردید، چرا که او د باره ازمه نوشته کده. ^{۴۷} لیکن اگه شمو د نوشته های ازو باور نداشته بشید، د تورای ازمه چطور باور مونی؟

نان بلده پنج هزار نفر

^۶ بعد ازو عیسی د او طرف دریای جلیلیه یعنی دریای تیریه رفت. ^۲ عذر مردم از پشت شی مورفت، چون معجزه های ره که او د حق ناجورا موکد، اونا میدید. ^۳ دمزو غیت عیسی د بله کوه رفت و قد یارای خو د اونجی ششت. ^۴ عید پصح که عید یهودیا آسته، نزدیک بود.

^۵ پس عیسی سر خو ره باله کد و دید که جمعیت کته مردم سون شی مییه. اوخته او د فیلیپس گفت: "نان از کجا بخری تا ای مردم بخوره؟" ^۶ مگم ای ره فقط بلده امتحان دزو گفت، چرا که خود شی موفامید که چیز کار کنه. ^۷ فیلیپس د جواب شی گفت: "دو صد دینار نان امی نفره ره بس نموکنه و بلده هر کدم شی یگ لغمه ام نمیرهسه." ^۸ یکی از یارای عیسی، اندریاس برار شمعون پترس دز شی گفت: ^۹ "یگ باچه د اینجی آسته که پنج دانه نان جو و دو ماهی دره؛ مگم او د ایفس نفر چی موشه؟" ^{۱۰} عیسی گفت: "مردم ره تاه بشنید." دمزو جای عذر علف بود و امو کسای که د اونجی ششت، تقریباً پنج هزار مرد بود. ^{۱۱} پس عیسی امو نان ها ره گرفته شکرگزاری کد و بلده مردم که ششتند، هر قدر که اونا خاست بخش کد. و ماهی ره ام امو رقم کد. ^{۱۲} وختیکه اونا سیر شد، او د یارای خو گفت: "نان تی بخشی ره جم کنید تا که هیچ چیز ضایع نشنه." ^{۱۳} اوخته اونا دوازده سبد ره از تی بخشی های امزو پنج نان جو جم کده پر کد. ^{۱۴} وختی مردم معجزه ره که عیسی انجام ددد دید، اونا گفت: "واقعاً ای امو پیغمبر آسته که باید د دنیا بییه." ^{۱۵} وختی عیسی فامید که اونا قصد دره او ره د زور برده پادشاه تعیین کنه، او بسم خود ره خطا دد و تنهای خو د کوه رفت.

^{۱۶} غیتیکه بیگاه شد، یارای شی سرشیو طرف دریا رفت. ^{۱۷} اونا د کشتی سوار شده د او لب دریا سون کفرناحوم ری شد. هوا تریک شد و عیسی هنوز ام د پیش ازوا نمدد. ^{۱۸} او دریا از خاطر باد تند د لپه خورد و شروع کد. ^{۱۹} وختی یارا تقریباً یگ ساعت د کشتی پیش رفتند، اونا عیسی ره هوش کد که د بله او راه موره و طرف کشتی نزدیک موشه و اونا ترس خورد. ^{۲۰} مگم او دزوا گفت: "ما آستم، تترسید." ^{۲۱} وختی اونا میخواست که او ره د منه کشتی بیره، دمزو غیت کشتی د جایی که اونا ری بود، رسید.

^{۲۲} روزِ دیگه شی مردُم که دَ او سُونِ دریا ایسته بُود، دید که دَ اُونجی تنها یگ کِشتی آسته و عیسیٰ قد یارای خُو دَمزُو کِشتی نَرَفْتَد، بلکه یارای شی تنها حرکت کدَد. ^{۲۳} لیکن دیگه کِشتی ها از تیریه دَ نزدیک امزُو جای که مولا نان ها ره برکت دَدَد و مردُم خوردد، رسید. ^{۲۴} وختی مردُم دید که نه عیسیٰ دَ اُونجی آسته و نه یارای شی، اونا دَ مَنه کِشتی های خُو سوار شُدِه دَ کَفَرناحوم دَ طلبِ عیسیٰ رفت. ^{۲۵} وختیکه او ره دَ او سُونِ دریا پیدا کد، اونا دَزُو گُفت: ”اُستاد، دَ اینجی چی وخت آمدی؟“

^{۲۶} عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگُم: شُمُو مَره مَوپالید، لیکن نه بخاطرِ ازی که مُعجزه ها دیدید، بلکه بخاطرِ نان های که خوردید و سیر شُدید. ^{۲۷} بلده خوراکی که از بین موره زَحمت نکشید، بلکه بلده خوراکی که تا زندگی ابدی باقی مومنه، اَموزندگی ابدی که «باچه انسان» او ره دَز شُمُو موبَخشه؛ چُون آته مو خُدا، مَهر تأیید خُو ره دَ بَله اَزُو زده.“ ^{۲۸} پس اونا دَرشی گُفت: ”مو باید چی کارکنی تا کارای ره که خُدا میخایه انجام بَدی؟“ ^{۲۹} عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”کار و رضای خُدا اینی آسته که شُمُو دَمزُو کس که خُدا ریی کده، ایمان بیرید.“

^{۳۰} اوخته اونا دَزُو گُفت: ”پس تُو چی مُعجزه مونی که مو او ره دیده دَز تُو ایمان بیری؟ تُو چیز کار بلده مو انجام میدی؟ ^{۳۱} بابه کلونای مو دَ بیابو «مَن» ره خورد، اَمو رقم که نوشته شُدِه، اُو از آسمو دَزوا نان دَد تا که بُخوره.“ ^{۳۲} اوخته عیسیٰ دَزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگُم، اُو موسی نَبود که از آسمو دَز شُمُو نان دَد، بلکه آته مه آسته که نانِ حقیقی ره از عالمِ باله دَز شُمُو میدیه. ^{۳۳} چُون نانِ خُدا امی آسته که از عالمِ باله نازل موشه و دَ دُنیا زندگی میدیه.“ ^{۳۴} اونا دَزُو گُفت: ”مولا، ازی نان همیشه دَز مو بَدی.“ ^{۳۵} عیسیٰ دَزوا گُفت: ”ما نانِ زندگی اَسْتُم؛ هر کسی که دَ دِیر ازمه بییه هرگز گُشنه نَموشه و هر کسی که دَز مه ایمان بیره هرگز تُشنه نَموشه.“

^{۳۶} مگم اَمو رقم که دَز شُمُو گُفتُم، اگرچه شُمُو مَره دیدید، ولِے ایمان نَمیرید. ^{۳۷} کسای ره که آته آسمانی دَز مه میدیه، اونا طرفِ ازمه مییه و کسای که طرفِ ازمه مییه، ما هرگز اونا ره رَد نَموئُم. ^{۳۸} ما از عالمِ باله نازل شُدُم، لیکن نه بلده ازی که خاست-و-اراده خود ره دَ جای بیرُم، بلکه خاست-و-اراده امزُو ره که مَره ریی کده. ^{۳۹} و خاست-و-اراده امزُو که مَره ریی کده اینی آسته که تمام کسای ره که او دَز مه دده، ما باید هیچ کدَم ازوا ره گَم نکنُم، بلکه دَ روزِ آخرت اونا ره زنده کنُم. ^{۴۰} چُون اراده آته مه امی آسته که هر کسی که سُونِ باچه توخ کنه و دَرشی ایمان بیره، اُو صاحبِ زندگی ابدی شنه، و ما او ره دَ روزِ آخرت زنده مَوئُم.“

^{۴۱} اوخته یهودیا مَنه خُو دَ باره اَزُو زُنگ زُنگ کد، چُون اُو گُفتد: ”ما نانی اَسْتُم که از عالمِ باله نازل شُدِه.“ ^{۴۲} و اونا گُفت: ”آیا امی عیسیٰ باچه یوسف نییه که مو آته و آبه شی ره مینخشی؟ آلی اُو چطور مَوگه که 'ما از عالمِ باله آمدیم؟'“ ^{۴۳} عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”قد یگدیگه خُو زُنگ زُنگ نکنید. ^{۴۴} هیچ کس دَ دِیر ازمه اَمده نَمیسته، سِوای که آته آسمانی که مَره ریی کده، اُو ره سُونِ مه کش کنه و ما او ره دَ روزِ آخرت زنده مَوئُم. ^{۴۵} دَ کِتَابای اَنبیا نوشته یه که

’اونا پگ شی دَ وسیله خُدا تعلیم دده موشه.‘

پس هر کسی که از آته آسمانی میسنوه و یاد میگیره سُونِ ازمه مییه. ^{۴۶} هیچ کس آته آسمانی ره ندیده، بَعیر از کسی که از طرفِ خُدا آسته؛ اُو آته ره دیده. ^{۴۷} ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگُم: هر کسی که دَز مه ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. ^{۴۸} ما نانِ زندگی اَسْتُم. ^{۴۹} بابه کلونای شُمُو «مَن» ره دَ بیابو خورد، ولِے مُرد. ^{۵۰} لیکن نانی که دَ اینجی آسته از عالمِ باله نازل شُدِه و هر کسی که ازی بُخوره نَمومره. ^{۵۱} ما اَمو نانِ زنده اَسْتُم که از عالمِ باله نازل شُد؛ هر کسی که ازی نانِ بُخوره همیشه زنده مومنه و نانی ره که ما بلده زندگی مردُم دُنیا میدُم، جِسَم مه آسته.“

^{۵۲} پس یهودیا قد یگدیگه خُو جنجال ره شروع کده گُفت: ”چی رقم ای آدم میسته که جِسَم خُو ره دَز مو بَدیه تا مو بُخوری؟“ ^{۵۳} مگم

عیسیٰ دَرُوا گُفَت: ”ما حَقِیْقَت رِه دَر شُمُو مُوگَم، تا وختیکه شُمُو از جِسْم «باچِه اِنسان» نَخورید و از خُون شی وُچی نَکَنید دَ وُجود خُو زَندگی نَدَرید.^{۵۴} هرکسی که جِسْم مَرِه مُوخوره و خُون مَرِه وُچی مُونه، اُو زَندگی اَبَدی دَرِه و ما اُو رِه دَ رُوژ اَخِرَت زِنده مُونَم،^{۵۵} چراکه جِسْم مِه نانِ حَقِیْقی و خُون مِه وُچی کَدنی حَقِیْقی اَسْتِه.^{۵۶} هرکسی که جِسْم مَرِه مُوخوره و خُون مَرِه وُچی مُونه، اُو دَر مِه مُونه و ما دَرُو.^{۵۷} اُمُو رَقْم که آتِه زِنده مَرِه رِبی کَدِه و ما دَ وِسیلِه آتِه زِنده اَسْتَم، دَمَزی رَقْم هرکسی که جِسْم مَرِه بُوخوره اُو ام دَ وِسیلِه ازمِه زِنده مُونه.^{۵۸} اِیْمی نانی اَسْتِه که از عالمِ بالِه نازلِ شُدِه و رَقْم نانی نَبیِه که بابِه کَلونایِ شُمُو خورد، ولرِه مُرد. هرکسی که ای نان رِه بُوخوره، اُو همیشه زِنده مُونه.“

^{۵۹} ای چیزا رِه عیسیٰ دَ کَفَرناحُوْم وختیکه دَ عِبادتِ خانِه تَعْلیم مِیدد، گُفَت.

^{۶۰} پَس عَدَرِ پَیروایِ شی وختی ای توره رِه شَینید، گُفَت: ”ای گَب عَدَر سَخْت اَسْتِه؛ کِی مِیتنه که ای رِه گوش کنه؟“^{۶۱} مگم وختی عیسیٰ احساس کد که پَیروایِ شی دَ بارِه ازی توره زَنگ زَنگ مُونه، اُو دَرُوا گُفَت: ”آیا ای توره باعِثِ رَنجِشِ شُمُو شُدِه؟“^{۶۲} پَس اگِه «باچِه اِنسان» رِه بِنگَرید که دَ جایِ سابِقِه خُو بالِه موره، چی مُونید؟^{۶۳} رُوح اَسْتِه که زَندگی مِیدیه، جِسْم کَدَم فایده نَدَرِه. تورایِ که ما قد شُمُو گُفتیم رُوح و زَندگی یِه.^{۶۴} مگم بعضی از شُمُو اَسْتِه که ایمان نَمیره.“ چُون عیسیٰ از اوّل مِیدَنسْت که کَدَم کسا ایمان نَمیره و کِی اُو رِه دَ گِیر مِیدیه.^{۶۵} اوخته اُو گُفَت: ”امزی خاطر ما دَر شُمُو گُفْتَم که هیچ کس دَ دِیر ازمِه اَمَدِه نَمِیتنه سِوایِ که آتِه اَسْمانی اُمُو تَوانایی رِه دَرُو بَدیه.“

^{۶۶} بعد اَزُو عَدَرِ پَیروایِ شی پَس دُور خورد و دِیگِه از دُمالِ اَزُو نَرَفَت.^{۶۷} اوخته عیسیٰ دَمَزُو دوازده یار گُفَت: ”نَه که شُمُو ام مِخواهید بَورید، یا نَمَورید؟“^{۶۸} شِمعونِ پِترُس دَ جوابِ شی گُفَت: ”یا مَولا، مو پِیشِ کِی بوری؟ تَنها تُو توره های زَندگی اَبَدی دَری،^{۶۹} و مو ایمان اُوردی و شِخْتَرِه که تُو اُمُو مُقَدَّسِ خُدا اَسْتی.“^{۷۰} عیسیٰ دَ جوابِ اَزُو گُفَت: ”آیا ما شُمُو دوازده نفر رِه اِنْتِخاب نَکَدیم؟ دَ حالیکه یکی از شُمُو شِیطو اَسْتِه.“^{۷۱} ای رِه دَ بارِه یَهُودا باچِه شِمعونِ اِسْخَرِیو طی گُفَت، چُون اُو یکی اَمَزُو دوازده یارا و کسی بُود که عیسیٰ رِه دَ آئِنده دَ گِیر مِیدد.

عیسیٰ و برارون شی

^۷ بعد ازی چیزا عیسیٰ دَ جَلیلِیِه گِشْت-و-گُذار مُوكد و نَمِیخاست که دَ مُلکِ یَهُودیه سَفَر کُنِه، چراکه یَهُودیا دَ قَصْدِ کُشْتون شی بُود.

^۲ امی که عیدِ یَهُودیا، یعنی عیدِ چَپریِ ها نزدیک شُد،^۳ برارایِ عیسیٰ دَرُشی گُفَت: ”اینجی رِه ابلِه کُو و دَ یَهُودیه بورُو تا پَیروایِ تُو کارایِ رِه که تُو مُونی بِنگرِه،^۴ چُون هرکسی که بِخایِه معلُوم شُنِه، اُو تاشکی کار نَمُونه. اگِه امی کارا رِه مُونی، خود رِه دَ دُنیا معلُوم کُو.“^۵ حتی برارایِ شی ام دَرُشی ایمان نُورُدُد.^۶ پَس عیسیٰ دَرُوا گُفَت: ”وخت ازمِه تا اَلی رِه نَمَدِه؛ مگم بلَدِه شُمُو هر وخت مُناسِب اَسْتِه.^۷ دُنیا از شُمُو نَفَرَت نَمُونه، مگم از مِه نَفَرَت مُونه، چراکه ما دَ بارِه اَزُو شاهِدی مِیدُم که کارایِ شی بَد اَسْتِه.^۸ شُمُو دَمَزی عیدِ بَورید؛ ما اَلی نَمُورُم، چراکه وختِ ازمِه تا اَلی رِه پُوره نَشُدِه.“^۹ امی چیزا رِه دَرُوا گُفَتِه دَ جَلیلِیِه مَنَد.

عیسیٰ دَ اورُشلیم

^{۱۰} لیکن بعد ازی که برارون شی بلَدِه عیدِ دَ اورُشلیم رفت، اُو ام رفت، مگم نَه بَرَمَلا، بَلِکِه تاشکی.^{۱۱} یَهُودیا دَ رُوژایِ عیدِ اُو رِه

مُوبالید و مُوگفت: "أُو دَکْجَا بَشَه؟" ^{۱۲} دَ مینکلِ مَرْدُم دَ بارِه اَزُو کَلو شُک شُکک بُود؛ بعضی ها مُوگفت: "أُو یگِ آدَم خُوب آستَه." مگم دِیگرون شی مُوگفت: "نَه، أُو مَرْدُم رَه گُمراه مُونَه." ^{۱۳} مگم از ترسِ یهودیا هیچ کس دَ بارِه اَزُو بَرَملا توره نُموگفت.

^{۱۴} نِیم عید تیر شُدُد که عیسی دَ خانه خُدا رفته تعلیم خُو ره شروع کد. ^{۱۵} اوخته یهودیا حیرو مندَه گُفت: "ای آدَم چَطور نُوشته های مُقدَّس ره مُوفامه، دَ حالیکه هرگز تعلیم نیافته؟" ^{۱۶} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "تعلیمی که ما میدیم ازمه نییه، بلکه امزُو آسته که مَره ریی کده. ^{۱۷} اگه کسی بخایه خاست-و-اراده اَزُو ره دَ جای بیره، اوخته أُو دَ بارِه تعلیم ازمه مُوفامه که از طرفِ خُدا آسته یا ما از پیشِ خود خُو نقلِ موئم. ^{۱۸} کسی که از خود خُو نقلِ مُونه، أُو بزرگی خود خُو ره میخایه، مگم کسی که بزرگی ریی کُننده خُو ره طلبِ مُونه، أُو آدَم راست آسته و دَرُو ناراستی-و-بدی وجودِ نَدَره.

^{۱۹} آیا مُوسی شریعت ره دَز شُمُو نَدَدَه؟ مگم هیچ کدَم شُمُو شریعت ره دَ جای نَمیرید. پس چرا دَ پُشتِ یگِ فرصتِ میگردید تا مَره بَکُشید؟" ^{۲۰} مَرْدُم دَ جوابِ شی گُفت: "تُو جندی شُدَ؛ کی میخایه تُو ره بَکُشه؟" ^{۲۱} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "ما یگِ مُعجزه کدَم و یگِ شُمُو حیرو مندید. ^{۲۲} دَ حالیکه مُوسی حُکم ختنه ره دَز شُمُو دَد -- اَلبته أُو نَه از مُوسی، بلکه از بابَه کَلونا مندَه -- و شُمُو یگِ آدَم ره دَ روز آرام ختنه مُونید، ^{۲۳} پس اگه یگِ آدَم دَ روز آرام ختنه مُوشه تا که شریعتِ میدَه نُشَنه، چرا شُمُو بخاطری که ما تمامِ جِسمِ یگِ آدَم ره دَ روز آرام شفا دَدیم دَ بلَه مه قار آستید؟" ^{۲۴} قضاوتِ ظاهری نَکنید، بلکه صادقانه قضاوتِ کَینید!"

^{۲۵} بعضی مَرْدُم اورشَلیم گُفت: "آیا ای اَمُو آدَم نییه که اونا میخایه اُو ره بَکُشه؟" ^{۲۶} اینه، ای خُو بَرَملا توره مُوگیه و اونا اُو ره هیچ چیزِ نُموگه. نَه که کتَه کَلونا واقعا میدَنه که ای اَمُو مسیح آسته، یا نَمیدَنه؟" ^{۲۷} ولِی مو میدنی که اُو از کُجا یه. دَ عینِ حالِ وختیکه مسیح ظهُورِ مُونه هیچ کس بی نَموفته که اُو از کُجا آمدَه." ^{۲۸} اوخته عیسی که دَ خانه خُدا دَرُو تعلیم میدَد دَ آوازِ بلندِ اعلان کده گُفت: "شُمُو مَره مینخشید و ام خبرِ درید که از کُجا آسْتُم. ما از پیشِ خود خُو نَمَدیم، لیکن اَمُو که مَره ریی کده حق آسته و شُمُو اُو ره نَمینخشید. ^{۲۹} ما اُو ره مینخشتم، چرا که ما از طرفِ اَزُو آمدیم و اُو مَره ریی کده." ^{۳۰} بخاطرِ امزی توره ها اونا میخاست اُو ره دِستگیر کَنه، مگم هیچ کس دَ بلَه اَزُو دِست نَدَخَت، چرا که هنوز وخت شی نرسیدد.

کوششِ بلده گِرفِتارِ کدونِ عیسی

^{۳۱} دَ عینِ حالِ از مینکلِ مَرْدُم غَدَر کسا دَرُو ایمان اُورد و گُفت: "وختیکه مسیح ظهُورِ مُونه، آیا اُو ازی آدَم کده کَلوترِ مُعجزه مُونه؟" ^{۳۲} فَرِیسیا اَمُو چیزای ره که مَرْدُم دَ بارِه عیسی شُک شُکک کده مُوگفت شینید و پیشوا یونِ بزرگ و فَرِیسیا چند پیره دار ره ریی کد تا که اُو ره دِستگیر کَنه. ^{۳۳} اوخته عیسی گُفت: "بلده یگِ مُدتِ دیگه قد شُمُو آسْتُم و بعد اَزُو دَ دِیرِ امزُو مورم که مَره ریی کده. ^{۳۴} دَ اُو غَیتِ شُمُو مَره مُوبالید، مگم پیدا نَمیتید و دَ جایی که ما آسْتُم، شُمُو آمدَه نَمیتید." ^{۳۵} پس یهودیا قد یگدیگه خُو گُفت: "ای آدَم دَ کُجا ریی یه که مو اُو ره پیدا نَمیتنی؟ نَه که میخایه دَ پیشِ یهودیای بوره که دَ مینکلِ یونانیا تیت پَرَک آسته تا دَ یونانیا تعلیم بدیه، یا نَموره؟" ^{۳۶} خَی اُو چی مقصدِ دره که مُوگیه: "شُمُو مَره مُوبالید، ولِی پیدا نَمیتید، و ام مُوگیه، دَ اُو جایی که ما آسْتُم شُمُو آمدَه نَمیتید؟"

^{۳۷} دَ روزِ آخِرِ عید، یعنی دَ روزِ بزرگ، عیسی ایسته شد و اعلان کده گُفت: "کسی که تَشَنه یه، بیل که دَ دِیرِ ازمه بییه و وُچی کَنه.

^{۳۸} کسی که دَز مه ایمان بیره، اَمُو رقم که نُوشته های مُقدَّسِ مُوگیه، از درونِ اَزُو جوی های آبِ حیاتِ جاری مُوشه." ^{۳۹} ای ره دَ بارِه روحِ اَلقُدس گُفت که هر کسی که دَرُو ایمان بیره روحِ اَلقُدس دَز شی دَدَه مُوشه. ولِی روحِ اَلقُدس تا هنوز عطا نَشُدُد، چرا که عیسی تا اُو غَیتِ دَ بزرگی-و-جلالِ خُو نرسیدد.

۴۰ بعضی کسا از مینکل مردم وختیکه امی تورا ره شنید، گُفت: ”د راستی، ای آدم امو پیغمبر آسته.“ ۴۱ بعضی مردم دیگه گُفت: ”ای آدم امو مسیح آسته.“ و یگ تعداد دیگه گُفت: ”مسیح خو از جلیلیه نمیه، یا میه؟“ ۴۲ آیا نوشته های مُفَسَّس نَگُفته که مسیح از نسل داوود و از بیت لحم میه، از آغیلی که داوود د اُونجی زندگی مُوکد؟“ ۴۳ پس از خاطر عیسی د بِنِ مردم تفرقه اُفتد. ۴۴ بعضی ازوا میخاست که او ره دستگیر کنه، مگم هیچ کس د بِلِه ازو دست نندخت.

بِ اِیْمَانِی کتِه کَلونای یهود

۴۵ وختیکه پیره دارا د دیر پیشوا یون بزرگ و فریسیا پس آمد، اونا از پیره دارا پُرسان کده گُفت: ”چرا او ره نوردید؟“ ۴۶ پیره دارا د جواب ازوا گُفت: ”تا آلی ره هیچ کس رقم امزی آدم وری توره نَگُفته.“ ۴۷ اوخته فریسیا دزوا گُفت: ”نه که شمو ام گمراه شدید، یا نَشُدید؟“ ۴۸ آیا یکی از کتِه کلونا یا فریسیا دزو ایمان اُورده؟ نه! ۴۹ لیکن امی مردم که شریعت ره نُموفامه لعنتی آسته.“ ۵۰ نیتودیموس، امو آدم که شاو پیش عیسی آمدد و یکی ازوا بُود گُفت: ۵۱ ”آیا شریعت ازمو د بِلِه یگو کس فتوا میدیه، بدون ازی که توره شی ره بشنوه و بدنه که چیز کار کده؟“ ۵۲ اونا د جواب ازوا گُفت: ”نه که تو ام از جلیلیه آستی، یا نیستی؟ خوب تحقیق کو و توخ کو که هیچ پیغمبر از جلیلیه ظهور نکده.“

۵۳ | اوخته هر کس د خانه خو رفت،

خاتونی که د بدکاری گرفتار شد

۸ | مگم عیسی د کوره زیتون رفت. ۲ روز دیگه شی صباح گاه، او بسم د خانه خدا آمد. د اُونجی تمام مردم د پیش شی جم شد و او تاه شسته د تعلیم ددون ازوا شروع کد. ۳ دمزو غیت عالمای دین و فریسیا یگ خاتو ره که د زنا کاری گرفته شدد اُورد. اونا او ره د غول مردم ایستلجی کد ۴ و د عیسی گُفت: ”استاد، ای خاتو د حین زنا گرفته شده. ۵ د مطابق شریعت، موسی حکم دده که ای رقم خاتونو باید سنگسار شه. آلی تو دزی باره چی موگی؟“ ۶ اونا ای توره ره بلده امتحان د عیسی گُفت تا که د خلاف شی یگو دلیل پیدا کنه. لیکن عیسی سر خو ره تا اندخته قد ناخون خو د زمی نوشته مُوکد. ۷ وختیکه اونا دزو سوال کده مورفت، عیسی یگ دفعه سر خو ره باله کد و گُفت: ”امو کس که د بین شمو بیه گناه یه، سنگ اول ره امو بزنه.“ ۸ و بسم سر خو ره تا اندخته د زمی د نوشته کدو شد. ۹ وختیکه اونا ای توره ره شنید از پیرترین شروع شد و پگ ازوا، یکه یکه بر شده رفت و د آخر فقط عیسی و امو خاتو که د غول ایسته بُود مند. ۱۰ اوخته عیسی خود ره رست کده دزو گُفت: ”او خاتو، اونا گجا شد؟ آیا هیچ کس تو ره محکوم نکد؟“ ۱۱ خاتو گُفت: ”نه صاحب، هیچ کس.“ پس عیسی گُفت: ”ما ام تو ره محکوم نمونم. د راه خو بورو و بعد ازی دیگه گناه نکو.“ |

عیسی نور دنیا آسته

۱۲ | عیسی بسم د مردم گُفت: ”ما نور دنیا آستم. کسی که از مه پیروی کنه د تریکی پای نمیه، بلکه نور زندگی میدشته بشه.“ ۱۳ اوخته فریسیا دزو گُفت: ”تو د باره خود خو شاهدی میدی؛ شاهدی تو راست نیه.“ ۱۴ عیسی د جواب ازوا گُفت: ”حتی اگه ما د باره خود خو شاهدی میدم، شاهدی مه راست آسته، چرا که ما خبر درم از گجا آمدیم و د گجا مورم. مگم شمو خبر ندرید که ما از گجا آمدیم و د گجا مورم.“ ۱۵ شمو د مطابق فکر انسانی خو قضاوت مونید. ما هیچ کس ره قضاوت نمونم. ۱۶ ولی اگه ما قضاوت ام کنم، قضاوت مه صحیح آسته، چرا که ما د قضاوت کدو تنها نییم، بلکه ما و آته آسمانی که مره ری کده قتی قضاوت مونی. ۱۷ د شریعت شمو نوشته یه که شاهدی دو نفر د باره یگو چیز راست آسته. ۱۸ ما خود مه د باره خو شاهدی میدم و آته که مره ری کده، او ام د باره مه شاهدی

میدیه. ^{۱۹} اوخته اونا دَرُو گُفت: ”آته تُو کجا یه؟“ عیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”شُمُو نَه مَرِه مینَخشید و نَه آته مَرِه. اگه مَرِه مینَخشید آته مَرِه ام مینَخشید.“ ^{۲۰} ای توره ها ره عیسی دَ بَیتِ اَلمالِ خانِه خُدا دَ حالیکه مَرُدُم ره تَعلیم مَیدد، گُفت. ولے هیچ کس اُو ره گِرِفَتار نکد، چراکه وخت شی هنوز نَرسیدد.

عیسی از رفتو دَ عالمِ باله توره مَوگه

^{۲۱} پس عیسی بَسم دَرُو گُفت: ”ما مورُم و شُمُو مَرِه مَویالید و دَ گَناهِ خُو مَومُرید. دَ جایی که ما مورُم شُمُو آمده نَمی تَینید.“ ^{۲۲} بعد ازو یهودیای دَ بَین خُو گُفت: ”اُو کُو خود کُشی نَمونه، یا مَوکَنه؟ چُون اُو مَوکَه که دَ اُو جای که ما مورُم شُمُو آمده نَمی تَینید.“ ^{۲۳} عیسی دَرُو گُفت: ”شُمُو دَ عالمِ پَاین تَعلق دَرید و ما دَ عالمِ باله؛ شُمُو ازو دُنیا آستید، ولے ما ازو دُنیا نِیم.“ ^{۲۴} امزی خاطر ما دَر شُمُو گُفتم که شُمُو دَ گَناهِ های خُو مَومُرید. اگه باور نَکنید که ما /مَواستُم، شُمُو دَ گَناهِ های خُو مَومُرید.“ ^{۲۵} اونا دَرُو گُفت: ”تُو کی آستی؟“ عیسی دَرُو گُفت: ”اُمُو که از اوّل قد شُمُو گُفتم.“ ^{۲۶} ما چیزای عَدر دَرُم که دَ باره از شُمُو بَگم و قضاوت کُتم. لیکن اُمُو که مَرِه رَبی کده حق آسته و تورای که ما ازو شَیندیم اونا ره دَ دُنیا مَوگم.“ ^{۲۷} مگم مَرُدُم مَوفامید که اُو دَ باره آته آسمانی دَرُو مَوگیه. ^{۲۸} پس عیسی گُفت: ”وختیکه شُمُو «باچه اِنسان» ره باله کدید اُو غَیت مَوفامید که ما /مَواستُم و ما هیچ کار ره خودسرانه نَمونم، بلکه چیزای ره که آته آسمانی دَر مه یاد دَده، اونا ره دَر شُمُو مَوگم.“ ^{۲۹} اُمُو که مَرِه رَبی کده قد از مه قَتی آسته. اُو مَرِه تنها نَه ایشته، چُون ما همیشه کارای ره انجام مَیدیم که باعِثِ خوشی و رِضایتِ ازو مَوشه.“

آزادی از گناه

^{۳۰} وختیکه عیسی اُمُو توره ها ره گُفت، عَدر مَرُدُم دَرُو ایمان اُورد. ^{۳۱} پس اُو دَمَرُو یهودیای که دَر شی ایمان اُورد گُفت: ”اگه شُمُو دَ کلام از مه پایبند بَمنید، شُمُو پَیروای واقعی مه مَوشید.“ ^{۳۲} و حقیقت ره مَوفامید و حقیقت شُمُو ره آزاد مونه.“ ^{۳۳} اونا دَرُو گُفت: ”مَواولاده اِبراهیم آستی و هیچ وخت غَلام کس نَبودی. پس چَطور مَوگی که شُمُو آزاد مَوشید؟“

^{۳۴} عیسی دَ جواب ازوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَر شُمُو مَوگم، هر کسی که گناه کُنه، اُو بنده گناه آسته.“ ^{۳۵} غَلام بَلده تمام عَمر دَ خانِه صاحبِ خُو نَمونه، مگم باچه همیشه دَ خانِه مَومنه. ^{۳۶} پس اگه باچه شُمُو ره آزاد کُنه، شُمُو واقعا آزاد مَوشید.

^{۳۷} ما مَیدنم که شُمُو اولاده اِبراهیم آستید، لیکن شُمُو دَ پُشتِ یگ فرصت مِیگردید تا مَرِه بَکُشید، چراکه کلام از مه دَ سَینه شُمُو جای نَدَره. ^{۳۸} چیزای ره که ما دَ حَضورِ آته خُو دیدیم دَر شُمُو مَوگیم و شُمُو ام چیزای ره که از آته خود خُو شَیندید، انجام مَیدید.“ ^{۳۹} اونا دَ جواب شی گُفت: ”آته از مو اِبراهیم آسته.“ عیسی دَرُو گُفت: ”اگه اولاده اِبراهیم مَوبُودید، شُمُو رَقمِ ازو وَری عمل مَوکدید.“ ^{۴۰} ما آدمی آستُم که تورای حقیقت ره که از خُدا شَیندیم دَر شُمُو گُفتم، مگم اَلی شُمُو دَ پُشتِ یگ فرصت مِیگردید تا مَرِه بَکُشید؛ اِبراهیم ای کارا ره نَموکد. ^{۴۱} شُمُو کارای آته خود ره مَونید.“ اونا دَرُو گُفت: ”مَوا حرامزاده نِیستی؛ مَوا فقط یگ آته دَری که اُو خُدا آسته.“ ^{۴۲} عیسی دَرُو گُفت: ”اگه خُدا آته شُمُو مَوبُود، شُمُو مَرِه دوست مِیدشَیتید، چراکه ما از طرفِ خُدا رَبی شُدیم و آمَدیم. ما از پِیشِ خود خُو نَه آمَدیم، بلکه خُدا مَرِه رَبی کده.“ ^{۴۳} بَچی توره مَرِه بَی نَمَوبرید؟ چراکه طاقتِ شَیندون توره مَرِه نَدَرید. ^{۴۴} شُمُو از آته خُو اِیلِس آستید و میخاید آرزوهای آته خُو ره پوره کُئید. اُو از شروعِ یگ قاتِل بُوَد و دَ راستی—و حقیقت پایبند نِیسه، چراکه راستی دَرُو هیچ وجود نَدَره. هر غَیتیکه دروغ مَوگه، اُو از ذاتِ خود خُو نقل مونه، چُون اُو دروغگوی و آته هر قِسم دروغ آسته. ^{۴۵} مگم ما که حقیقت ره مَوگم شُمُو دَر مه باور نَمونید. ^{۴۶} کَدم از شُمُو مِیتنه مَرِه بخاطرِ یگو گناه محکوم کُنه؟ پس اگه ما راست مَوگم چرا دَر مه باور نَمَوکَئید؟ ^{۴۷} کسی که از خُدا یه تورای خُدا ره مِیشنوه. دَلیلی که شُمُو تورای خُدا ره نَمِیشنَید ای آسته که شُمُو از خُدا نِیستید.“

۴۸ یهودیا د جواب ازو گُفت: ”آیا مو دُرست نَگفتی که تُو یگ سامری و جندی آستی؟“ ۴۹ عیسی د جواب ازا گُفت: ”ما جندی نییم، بلکه د آته خو احترام مونت، ولے شمو دز مه بر احترامی مونیید. ۵۰ ما د طلب بزرگی بلده خود خو نییم؛ مگم یگ دیگه طلبگار بزرگی مه آسته که او قضاوت کِننده یه. ۵۱ ما حقیقت ره دز شمو مومگم، کسی که از کلام مه اطاعت کنه، او هرگز روی مرگ ره نمینگره.“

۵۲ یهودیا دزو گُفت: ”آلی مو فامیدی که تُو جندی آستی. ابراهیم فوت کد و تمام پیغمبرا مُرد، ولے تُو موگی هر کسی که توره مره نگاه کنه، او هرگز مرگ ره نمیچشه.“ ۵۳ تُو خو از آته مو ابراهیم که فوت کد و از پیغمبرای که مُرد بزرگتر نیستی، یا آستی؟ تُو خود ره چی فکر مونی؟“ ۵۴ عیسی گُفت: ”اگه ما خود ره بزرگ و معتبر نشو بدم، بزرگی مه هیچ چیز نییه. مگم آته مه، امو که شمو خدای خو مویکد، او مره بزرگی و جلال میدیه ۵۵ و شمو او ره نمینخشید، لیکن ما او ره مینخشیم. اگه بگم که او ره نمینخشیم ما ام رقم از شمو آلی دروغگوی موشم. مگم ما او ره مینخشیم و از کلام شی اطاعت مونت. ۵۶ آته شمو ابراهیم خوش بود که روز آمدون مره دزی دنیا بنگره. او امو روز ره دید و خوشحال شد.“ ۵۷ پس یهودیا بسم دزو گُفت: ”تُو تا آلی ره پنجاه ساله نشدے، چطور ابراهیم ره دیدی؟“

۵۸ عیسی دزوا گُفت: ”ما دز شمو راست مومگم، پیش ازی که ابراهیم تولد شنه، «ما آستم»!“ ۵۹ پس اونا سنگا ره گرفت تا که عیسی ره بزنه، مگم او خود ره تاشه کد و از خانه خدا بر شده رفت.

یگ آدم کور بینا موشه

۹ ا د حالیکه او ربی بود، یگ آدم ره دید که از رحم آبه خو کور د دنیا آمد. ۲ یارای شی ازو پرسان کده گُفت: ”اُستاد، گناه کی بوده که ای آدم کور تولد شده؟ از خود شی یا از آته و آبه شی؟“ ۳ عیسی د جواب ازا گُفت: ”نه ای آدم گناه کده و نه آته و آبه شی، بلکه ای کور تولد شده تا کارای خدا د وسیله شی بر ملا شنه. ۴ تا وختیکه روز آسته، مو باید کارای امزو ره انجام بدی که مره ربی کده. شامیه و د او غیت هیچ کس کار کده نمیتنه. ۵ تا وختیکه ما د دنیا آستم، نور دنیا آستم.“ ۶ ای چیزا ره که گُفت، د بله زمی تَف کد و قد تَف خو یگ مقدار لی جور کده د بله چیمای ازو آدم کور ملید ۷ و دزو گُفت: ”بورو، چیمای خو ره د حوض سیلوحا بشوی.“

«سیلوحا» یعنی «ربی شده». پس او رفته چیمای خو ره شست و بینا شده پس آمد.

۸ همسایه گو و کسای که پیش ازو او ره بحیث یگ گدایگر کور مینخشید، قد یگدیگه خو گُفت: ”آیا ای امو آدم نییه که شسته گدایگری موکد؟“ ۹ بعضی ها گُفت: ”امو آسته.“ ولے بعضی های دیگه شی گُفت: ”نه، او نییه، مگم رقم امزو آلی آسته.“ لیکن او خود شی گُفت: ”ما امو آدم آستم.“ ۱۰ اوخته اونا ازو پرسان کده گُفت: ”پس چیمای تُو چطور بینا شد؟“ ۱۱ او د جواب ازا گُفت: ”امو آدم که عیسی نام دره، گل جور کده د بله چیمای مه ملید و دز مه گُفت که 'بورو، د حوض سیلوحا بشوی.' پس ما رفته شستیم و بینا شدیم.“ ۱۲ اوخته اونا دزو گُفت: ”او نفر د کجا آسته؟“ او گُفت: ”ما چی خبر درم!“

سوال و جواب فریسیا د باره شفای آدم کور

۱۳ اونا امو آدم ره که سابق کور بود، د پیش فریسیا بُرد. ۱۴ دمزو روز که عیسی گل جور کده چیمای ازو آدم ره بینا کد، روز آرام بود. ۱۵ پس فریسیا ام ازو نفر پرسان کده گُفت: ”چطور بینا شدی؟“ و او دزوا گُفت: ”عیسی د بله چیمای مه گل ملید، ما شستیم و آلی مینگرم.“ ۱۶ اوخته بعضی از فریسیا گُفت: ”ای آدم از طرف خدا نییه، چرا که روز آرام ره احترام نکده.“ لیکن دیگای شی گُفت: ”یگ آدم گناهکار چطور میتنه ای رقم معجزه کنه؟“ پس اونا منه خو دوشق شد. ۱۷ اونا بسم از آدمی که سابق کور بود پرسان کده گُفت: ”تُو د باره امزو آدم چی موگی، امو که چیمای تُو ره واز کده؟“ او گُفت: ”او یگ پیغمبر آسته.“

۱۸ مگم یهودیا باز ام دَ توره اَرُو باور نکد که او کور بوده و پینا شُدّه، تا غیتیکه آته و آبه اَرُو آدم پینا شُدّه ره کوی کد^{۱۹} و ازوا پُرسان کده گُفت: ”آیا امی باچه شَمو آسته که مَوگید کور دَ دُنیا آمده؟ پس آلی چطور مینگره؟“^{۲۰} آته و آبه شی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”مو میدنی که ای باچه مو آسته و کور دَ دُنیا آمده. ۲۱ مگم ای که آلی او چطور مینگره، مو خبر ندری و ای ره ام نمیدنی که کی چیمای شی ره واز کده. از خود شی پُرسان کنید. او جوان شُدّه؛ جواب خُو ره خود شی میدیه.“^{۲۲} امی توره ره آته و آبه شی از ترسِ یهودیا گُفت، چُون یهودیا گاه موافقت کدُده که اگه کسی اقرار کُنه که عیسی اَمو مسیح آسته، او ره از عبادت خانه بُر مونه. ۲۳ امزی خاطر آته و آبه شی گُفت: ”او جوان شُدّه، از خود شی پُرسان کنید.“

۲۴ پس اونا دفعه دَوَم اَمو آدم ره که سابق کور بود، کوی کده گُفت: ”خُدا ره ستایش-و-تمجید کُو! مو میدنی که اَمو آدم یگ آدم گناهارکار آسته.“^{۲۵} او دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما نموفامُ که او یگ آدم گناهارکار آسته یا نه. لیکن یگ چیز ره ما میدنم: ما کور بُوَدُم و آلی مینگرم.“^{۲۶} اونا دَرُو گُفت: ”او قد از تو چی کار کد؟ چطور چیمای توره واز کد؟“^{۲۷} او دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ما پیشتر دَز شَمو گُفتم، مگم شَمو گوش نکدید. چرا میخاید که دوباره بشنوید؟ نه که شَمو ام میخاید پیرو اَرُو شنید، یا نموشید؟“^{۲۸} اوخته اونا او ره دَو زده گُفت: ”تو پیرو اَمزو آدم آستی! مو پیروای موسی بی. ۲۹ مو میدنی که خُدا قد موسی توره گُفته، لیکن دَ باره اَمزو آدم، مو نموفامی که از گُجا آمده.“^{۳۰} او آدم دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ای یگ گپ عجیب آسته که شَمو پی نموفتید او از گُجا آمده، دَ حالیکه او چیمای مَره واز کده. ۳۱ مو میدنی که خُدا دُعای آدم گناهارکار ره نمیشنوه، مگم کسی که خُدا ره عبادت مونه و خاست-و-اراده اَرُو ره دَ جای میره، دُعای اَرُو شخص ره میشنوه. ۳۲ از ابتدای عالم تا آلی ره شنیده نَشده که یگو کس چیمای آدمی ره که کور دَ دُنیا آمده، واز کُنه. ۳۳ اگه ای آدم از طرفِ خُدا نموبود، هیچ کاری کده نمی تَنست.“^{۳۴} فریسیا دَ جوابِ ازوا گُفت: ”تو که کاملاً دَ گناه تولد شدی، آیا تُو مو ره تعلیم میدی؟“ پس اونا او ره اَرُونجی بُر کد.

۳۵ وختی عیسی خبر شد که اونا اَمو آدم ره بُر کده، او اَمو نفر ره پیدا کده گُفت: ”آیا تُو دَ «باچه انسان» ایمان دری؟“^{۳۶} او نفر دَ جواب شی گُفت: ”صاحب، او کی آسته، تا که ما دَرشی ایمان بیرم؟“^{۳۷} عیسی دَرُو گُفت: ”تُو او ره امی آلی مینگری و او کسی آسته که قد از تو دَرُو توره مَوگیه.“^{۳۸} او گُفت: ”یا مولا، ما ایمان اُوردُم،“ و عیسی ره سجده کد.

۳۹ اوخته عیسی گُفت: ”ما بلده قضاوت دَ ای دُنیا امدیم تا کسای که کور آسته پینا شنه و کسای که خود ره پینا فیکر مونه، کور شنه.“^{۴۰} بعضی از فریسیا که قد شی یگ جای بود و ای چیزا ره شنید، گُفت: ”آیا تُو مَوگی که مو ام کور آستی؟“^{۴۱} عیسی دَرُو گُفت: ”اگه شَمو کور موبودید گناه شَمو نبود، لیکن آلی که شَمو مَوگید 'مو مینگری، گناه شَمو باقی مومنه.“

مَثَلِ چوپونِ نیکو

۱۰ | ۱ ”ما حقیقت ره دَز شَمو مَوگم، نفری که از درگه دَ قوتونِ گوسپندو دَر نمیه، بلکه از یگو راهِ دیگه باله شُدّه داخلِ موشه، او دُر و قَلغی آسته. ۲ مگم کسی که از درگه دَر مییه، او چوپونِ اَمزو گوسپندو یه. ۳ دَمزو نفر درگه وان درگه ره واز مونه و گوسپندو آواز اَرُو ره میشنوه و او گوسپندوی خُو ره نام گرفته کوی مونه و اونا ره بُرو موبره. ۴ غیتیکه گوسپندوی خُو ره بُرو موبره، او پیش پیش ازوا موره و گوسپندو او ره دَمبال مونه، چرا که اونا آواز شی ره مینخشه. ۵ اونا از پسِ یگو نفر بیگنه نموره، بلکه اَرُو تور موخوره، چرا که اونا آوازِ بیگنه گو ره مینخشه.“^۶ عیسی امی مَثَلِ ره دَرُو نقل کد، مگم اونا اَمو چیزا ره که او گُفت، نِفامید.

۷ پس عیسی بسم گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شَمو مَوگم، ما درگه گوسپندو آستم. ۸ تمام کسای که از مه پیش آمد، دُر و قَلغی بود؛ امزی خاطر گوسپندو دَ توره ازوا گوش نکد. ۹ ما درگه آستم، هرکسی که از طریقِ ازمه داخلِ بیه، او نجات پیدا مونه و بُرو و دَرُو رفته علفچَر

پیدا مونه. ^{۱۰} دُر تنها بلده دُزی کدو، گُشتو و بیرو کدو مییه؛ ولے ما بلده ازی آمدیم تا که اونا زندگی دشته بَشه و از زندگی کامل بَرخوردار شنه.

^{۱۱} ما چوپون نیکو آسْتُم؛ چوپون نیکو جان خُو ره د راه گوسپندو میدیه. ^{۱۲} مگم یگ کرا کار که چوپو نییه و گوسپندو مَرَبوط شی نَمُوشه، او آمدون گُرگ ره مینگره، ولے گوسپندو ره ایله کده دوتا مونه و گُرگ د سر ازوا حمله کده اونا ره تیت پَرک مونه. ^{۱۳} امو کرا کار دوتا مونه، چرا که او یگ کرا کار آسته و د غم گوسپندو نییه.

^{۱۴} ما چوپون نیکو آسْتُم و گوسپندوی خُو ره مینخشم و گوسپندوی مه مَره مینخشه، ^{۱۵} امو رقیمیکه آته آسمانی مَره مینخشه و ما آته آسمانی ره مینخشم. و ما جان خُو ره د راه گوسپندو میدیم. ^{۱۶} ما گوسپندوی دیگه ام دَرُم که اونا ازی قوتو نییه. ما باید اونا ره ام بیرُم و اونا آواز مَره میشنوه. اوخته اونا یگ رمه موشه و یگ چوپو میدشته بَشه.

^{۱۷} آته آسمانی امزی خاطر مَره دوست دَره که ما جان خُو ره میدُم تا او ره دوباره پس بگیریُم. ^{۱۸} هیچ کس ای ره از مه نمیگیره، بلکه ما خود مه ای ره میدُم. ما اختیار دَرُم که ای ره بدیم و اختیار دَرُم که ای ره دوباره بگیریُم. ای حُکم ره آته مه دز مه دده.

^{۱۹} از خاطر امزی توره ها یهودیا بسم د بین خُو تقسیم شد. ^{۲۰} عَدَر نفر از مینکل ازوا گُفت: ”او جندی یه و دیونگی مونه؛ چرا شمو توره ازو ره گوش مونیْد؟“ ^{۲۱} دیگر گُفت: ”ای توره ها از آدم جندی نییه. جن نَمیتنه که چیمای آدم کور ره واز کنه، یا میتنه؟“

یهودیا عیسی ره بسم رد مونه

^{۲۲} دَمزُو غیت عیدِ وَقَفِ قُربانگاه د اورشلیم رسید. وخت ام زمستو بُود ^{۲۳} و عیسی د خانه خُدا طرف بَرَنده سُلیمان قَدَم میزد. ^{۲۴} اوخته یهودیا د گُرد شی جَم شده گُفت: ”تا چی غیت مو ره اندر شک میلی؟ اگه تو مسیح آستی، دز مو واضح بگی.“ ^{۲۵} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”ما دز شمو گُفتم و شمو باور نَمونید. کارای که ما د نام آته خُو مونم، اونا د باره مه شاهدی میدیه. ^{۲۶} لیکن شمو باور نَمونید، چرا که شمو از جمله گوسپندوی مه نیید. ^{۲۷} گوسپندوی مه آواز مَره میشنوه و ما اونا ره مینخشم و اونا از پشت مه مییه ^{۲۸} و ما دزوا زندگی ابدی میدُم و اونا هیچ وخت از بین نَموره و هیچ کس ام اونا ره از دست مه گُرفته نَمیتنه. ^{۲۹} آته مه که از پگ کده بزرگتر آسته، اونا ره دز مه دده و هیچ کس نَمیتنه که اونا ره از دست آته آسمانی بگیره. ^{۳۰} ما و آته یگ آستی.“

^{۳۱} یهودیا بسم سنگا ره جَم کد تا او ره سنگسار کنه. ^{۳۲} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”ما عَدَر کارای خُوب از طرف آته آسمانی دز شمو نشو ددم. از خاطر کُدم ازوا شمو مَره سنگسار مونیْد؟“ ^{۳۳} یهودیا د جواب شی گُفت: ”بلده کارای خُوب تو، تو ره سنگسار نَمونی، بلکه از خاطر کُفرگویی تو، چون تو که یگ انسان آستی، دعوی خُدایی مونی.“ ^{۳۴} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”آیا د شریعت شمو امی رقم نوشته نییه که ’ما گُفتم، شمو خُدا یو آستید؟‘ ^{۳۵} امکان ندره که کلام خُدا باطل شنه. اگه خُدا کسای ره که کلام خُدا بلده ازوا نازل شد، خُدا یو گُفت، ^{۳۶} آیا شمو کسی ره که آته آسمانی تقدیس کده د ای دُنیا ری کد، کُفرگویی مویگید، فقط بخاطری که ما گُفتم: ’ما باچه خُدا آسْتُم؟‘ ^{۳۷} اگه ما کارای آته خُو ره نَموکنم، دز مه ایمان نییرید. ^{۳۸} لیکن اگه ما مونم، حتی اگه دز مه ایمان نَمیرید، د کارای مه ایمان بیرید، تا بدنید و بُفامید که آته دز مه وجود دَره و ما د آته.“ ^{۳۹} پس اونا بسم کوشش کد که او ره گرفتار کنه، مگم او خود ره از دست ازوا خطا دده رفت.

^{۴۰} عیسی دوباره د اوب دریای اُردُن رفت، دَمزُو جای که یحیی د زمانای پیش عَسَلِ تعمیرید میدد و او د اَمونجی مند. ^{۴۱} د اَمونجی عَدَر مردُم پیش شی آمده گُفت: ”یحیی هیچ مُعجزه نکد، مگم هر چیزی که یحیی د باره امزی آدم گُفت، حقیقت پیدا کد.“ ^{۴۲} و عَدَر مردُم

فَوْت و زِنْدِه شُدون ایلعازر

۱۱ یگ آدم د نام ایلعازر ناجور بُود. اُو از بیت عَنیا، یعنی از آغیلِ مَریم و خوار شی مَرتا بُود. ۲ ای اُمُو مَریم بُود که روغو ره د بِلِه پایای مَولا شیو کدُ و پایای شی ره قد مَوی خُو پاک کدُ؛ و فِعلاً برار شی ایلعازر ناجور بُود. ۳ اوخته اُمُو دُو خوارو د عیسی پیغام رَی کده گُفت: ”یا مَولا، اُمُو کسی ره که تُو دوست دَری، اُو ناجور آسته.“ ۴ وختیکه عیسی امی خبر ره شَنید، گُفت: ”ای ناجوری کُشتنی نییه، بَلکِه بَلدِه ازی آسته که بزرگی- و- جلال خُدا ظاهر شُنه، و تا باجِه خُدا د وسیله امزی واقعِه بزرگی- و- جلال پیدا کُنه.“ ۵ عیسی مَرتا و خوار شی ره قد ایلعازر دوست دَشت. ۶ وختی عیسی شَنید که ایلعازر ناجور آسته، اُو دُو روز دِیگِه ام دَمزُو جای که بُود، مَند. ۷ بعد اَزُو د یارای خُو گُفت: ”بیبید، بِسم د منطِقِه یهودیه بوری.“ ۸ یارای شی دَزُو گُفت: ”اُستاد، کَلو وخت نَمُوشه که یهودیا میخاست تُو ره سنگسار کُنه. بِسم میخاهی د اُونجی بوری؟“ ۹ عیسی د جواب اَزوا گُفت: ”آیا د یگ روز دوازده ساعت روشنی نییه؟ اگه یگُو نفر د روشنی روز راه بوره اُو پیش- پایی نَمُوخوره، چرا که اُو نُور ازی دُنیا ره مینگره. ۱۰ لیکن اگه یگُو کس شاو راه بگرده، اُو پیش- پایی مَوخوره، چُون نُور بَلدِه اَزُو وجود ندره.“

۱۱ بعد از گُفتونِ امزی چیزا، اُو دَزوا گُفت: ”رفیقِ مو ایلعازر خاو رفته، لیکن ما مورم تا اُو ره بیدار کُئم.“ ۱۲ یارا دَزشی گُفت: ”یا مَولا، اگه اُو خاو رفته بَشه خَوبه، اُو جور مَوشه.“ ۱۳ د حقیقت عیسی د باره مرگ شی نقل مُوکد، مگم اونا فِکر کد که د باره اِستراحت و خاو شی نقل مونه. ۱۴ پس عیسی پوست کنده دَزوا گُفت: ”ایلعازر مُرده.“ ۱۵ و از خاطر ازشمو خوش آسُتم که د اُونجی نَبُودم، تاکه شَمُو ایمان بیرید. مگم آلی ببید که پیش شی بوری.“ ۱۶ پس تو ما که د نام «دوگنی» مشهور بُود، د دِیگِه یارا گُفت: ”بیبید که مو ام بوری تا قد اَزُو قتی بُمَری.“

۱۷ وختیکه عیسی د اُونجی رسید، اُو پی بُرد که ایلعازر چار روز شُدِه د قبر آسته. ۱۸ بیت عَنیا نزدیک اورشَلیم بُود، یعنی تقریباً چل دَقه راه دُورتر از شار، ۱۹ و غدر یهودیا پیش مَرتا و مَریم امدُد تا دَزوا بخاطر برار شی تسلیت بگیه. ۲۰ پس وختی مَرتا شَنید که عیسی مییه، اُو سر راه شی رفت، مگم مَریم د خانه شِشت. ۲۱ مَرتا د عیسی گُفت: ”یا مَولا، اگه د اینجی مَوبودی، برار مه نَمُومرد. ۲۲ ولے حتی اَمیالی ام ما میدنم هر چیزیکه از خُدا بَطَلبی، خُدا دَز تُو میدیه.“ ۲۳ عیسی دَزُو گُفت: ”برار تُو پس زنده مَوشه.“ ۲۴ مَرتا دَز شی گُفت: ”ما موفامم که اُو د آخِر زمان د روز قیامت پس زنده مَوشه.“ ۲۵ عیسی دَزُو گُفت: ”ما قیامت و زندگی آسُتم؛ کسی که دز مه ایمان بیره، اگرچه اُو مومره، ولے زنده مَوشه. ۲۶ و کسی که زنده یه و دز مه ایمان میره، اُو هرگز نَمُومره. تُو ای ره باور مونی؟“ ۲۷ اُو دَز شی گُفت: ”آرے مَولا، ما ایمان اَوُرِدُم که تُو اُمُو مسیح، یعنی باجِه خُدا آستی، اُمُو کسی که دزی دُنیا امدنی بُود.“

۲۸ وختیکه ای ره گُفت، اُو رفت و خوار خُو مَریم ره کوی کده تاشکی دَزُو گُفت: ”اُستاد د اینجی امدِه و تُو ره کوی مونه.“ ۲۹ وختیکه مَریم ای توره ره شَنید، زُود باله شُدِه پیش شی رفت. ۳۰ تا اُو غیت عیسی هنوز د آغیل نه امدُد، بَلکِه د امزُو جای بُود که مَرتا د دَم راه شی رفتند. ۳۱ اوخته یهودیای که د خانه قد مَریم بُود و اُو ره تسلی میدد، وختی دید که مَریم چابک باله شُدِه برو رفت، اونا از دُمال شی رفت و د گمان ازی بُود که اُو د سر خاک موره تا د اُونجی چخرا کُنه.

۳۲ پس وختی مَریم دَمزُو جای که عیسی بُود رسید، اُو عیسی ره دیده بِلِه پای شی اُفتد و گُفت: ”یا مَولا، اگه تُو د اینجی مَوبودی برار مه نَمُومرد.“ ۳۳ وختی عیسی اُو ره دید که چخرا مونه و یهودیای که قد شی قتی امدُد ام چخرا مونه، اُو د روح- و- روان خُو غدر جگرخون و کوئیوبار شُد ۳۴ و گُفت: ”اُو ره د کُجا ایشیتید؟“ اونا دَزشی گُفت: ”صاحب، بیه و توخ کو.“ ۳۵ عیسی د چخرا کدو شُد.

^{۳۶} اوخته یهودیا گفت: ”توخ گو، او ره چیقس دوست دشته.“ ^{۳۷} مگم بعضی ازوا گُفت: ”آیا امی آدم که چیمای امزُو نفر کور ره واز کد، نمی تَنست مانع مُردونِ امزی آدم شنه؟“

^{۳۸} عیسی بِسم د دل خو کلو جگرخون شده سون قبر آمد. امو قبر یگ غار بُود و یگ سنگ د دان شی ایشه شد. ^{۳۹} عیسی گُفت: ”سنگ ره یگ طرف لول بَید.“ مرتا خوارِ آدم مُرده د عیسی گُفت: ”یا مولا، آلی او ره بوی گرفته، چراکه چار روز از مُردون شی تیر شده.“ ^{۴۰} عیسی دَزو گُفت: ”دَز تو ننگتم که اگه باور کنی بزرگی- و- جلال خدا ره مینگری؟“ ^{۴۱} پس اونا سنگ ره لول دَد و عیسی سر خو ره باله کده گُفت: ”ای آته آسمانی، ما از تو شکرگزار آستُم که آواز مَره شنیدی. ^{۴۲} ما میدنستُم که تو همیشه آواز مَره میشنوی، مگم ای ره بخاطرِ مردمی که د اینجی ایسته یه گُفتم تا اونا باور کنه که تو مَره ری کدی.“ ^{۴۳} وختیکه ای چیزا ره گُفت، او د آواز بلند کوی کد: ”ایلعازر، بُرو بُر شو!“ ^{۴۴} پس آدمی که مُرده بُود، دست و پای شی قد لاته پیچ کده و رُوی شی قد دستمال بسته، بُرو بُر شد. عیسی دَزوا گُفت: ”او ره واز کنید و بیلید که بوره.“

^{۴۵} اوخته غدرِ امزُو یهودیا که قد مریم آمد، وختی کارِ عیسی ره دید، دَزو ایمان اُورد؛ ^{۴۶} مگم بعضی ازوا پیشِ فریسیا رفت و کاری ره که عیسی کد، دَزوا نقل کد.

^{۴۷} پس پیشوا یون بزرگ و فریسیا منه خو جلسه کده گُفت: ”مو چی کار کنی؟ ای آدم غدرِ معجزه مونه. ^{۴۸} اگه او ره بیلی که امی رقم ادامه بَده، پگِ مردم دَزو ایمان میره و بعد ازو رومی ها آمده ام امی جای مُقلَس مو ره / از بین موبره و ام قوم مو ره.“ ^{۴۹} لیکن یکی ازوا د نام قیافا که دمزُو سال پیشوا ی اعظم بُود، دَزوا گُفت: ”شمو هیچ چیز ره نمیدنید ^{۵۰} و ام بی نموفتید که دز شمو خوبتر آسته تا یگ نفر بلده قوم بمره و تمام قوم نابود نشنه.“ ^{۵۱} ای چیزا ره قیافا از پیش خود خو ننگت، بلکه ازی که دمزُو سال پیشوا ی بزرگ بُود، او پیشگوی کد که عیسی د راه قوم کشته موشه، ^{۵۲} نه تنها بلده قوم، بلکه بخاطرِ جم کدو و یگ کدونِ تمام بچکیچای خدا که تیت پرک آسته. ^{۵۳} پس امزُو روز بعد اونا نقشه کشید که او ره بگشه.

^{۵۴} امزی خاطر عیسی دیگه بر ملا د مینکلِ یهودیا نمیگشت، بلکه ازونجی ری شده د یگ جای د نزدیکِ بیابو، د یگ شار د نام افرایم رفت و قد یارای خو د امونجی مند.

^{۵۵} عیدِ پصح از مردم یهود نزدیک بُود و غدرِ مردم از اطراف د اورشلیم رفتد تا که پیش از مراسمِ عیدِ پصح خودون خو ره پاک کنه. ^{۵۶} اونا عیسی ره موبالید و د حالیکه د منه خانه خدا ایسته بُود قد یگدیگه خو موگفت: ”شمو چی فکر مونی؟ او د عید هیچ نمیه؟ یا میه؟“ ^{۵۷} چراکه پیشوا یون بزرگ و فریسیا حکم کد که اگه کس بدنه عیسی د کجا یه، باید خبر بده تا اونا او ره گرفتار کنه.

تُحفه پُرارزشِ مریم

۱۲ ^۱ پس عیسی شش روز پیش از عیدِ پصح د بیت عنیا، د آغیل ایلعازر آمد، د آغیل امزُو کس که عیسی او ره از مُرده ها دُوباره زنده کد. ^۲ اونا د اونجی بلده شی نانِ شاو تیار کد و مرتا خدمت مَکد، ولِ ایلعازر یکی امزُو کسای بُود که قد عیسی د لبِ دسترخو شستد.

^۳ اوخته مریم یگ بوتلِ عطرِ قیمتبا ی سُبُلِ خالص ره گرفته د پایای عیسی ملید و پایای شی ره قد موی خو پاک کد، د اندازه که خانه از بوی عطر پُر شد. ^۴ لیکن یکی از یارای عیسی د نام یهودای اسخرویوی که د زودی او ره د گَیر میدد، گُفت: ^۵ ”چرا ای عطر د سه

صد دینار سودا نَشُد تا پِیسِه شی دَ مردُمای نادار دَدِه مَوشُد؟“^۶ اَو ای توره ره ازی خاطر نَگفت که دَ غمِ مردُمِ نادار بَشِه، بلکه بخاطری گُفت که اَو دُز بُود و ازی که مَسْئولیتِ خَلطِه پِیسِه ره دَشت از چیزی که مَنِه شی آندخته مَوشُد، میزد.^۷ لیکن عیسی گُفت: ”اَو ره غَرَضِ نَگیر، چُون اَو امی ره بلده روزِ دَفنِ شُدون مه نِگاه کده.^۸ مردُمِ نادار هر غَیتِ قد شُمُو آسته، مگم ما همیشه قد شُمُو نِیم.“

^۹ غَدِرِ مردُمِ یهودِ وختی خبر شُد که عیسی دَ اُونجی آسته، اونا/ام دَ اُونجی آمد، نَه تنها بخاطرِ عیسی، بلکه امچُنان تا ایلعازر ره که عیسی از مُرده ها دُوباره زنده کدُد، بِنگره.^{۱۰} پس پیشوایونِ بزرگِ نَقشه کشید که ایلعازر ره ام بَکُشه،^{۱۱} چُون از خاطرِ اَزو کَلو یهودیا اونا ره ایله کده دَ عیسی ایمان اُورُد.

^{۱۲} روزِ دیگه شی گروهِ کُتِه مردُمِ که بلده عیدِ اَمُد، وختی شِنید که عیسی دَ اورشلیمِ مییه،^{۱۳} اونا شاخه هایِ درختِ خُرما ره گِرِفته از شارِ بُرو دَ سِرِ راهِ شی رفت و شُعار دَدِه مَوگُفت:

”هوشیعانا، مُبارک آسته کسی که دَ نامِ خُداوند مییه،

مُبارک آسته پادشاهِ اسرائیل.“

^{۱۴} و عیسی یگِ کَرِه اُلاغِ ره پیدا کده دَ بله شی سوار شُد، اَمُو رِقَمِ که دَ کِتَابِ مَقَلَسِ نَوشته یه:

^{۱۵} ”تَرَسِ دُخترِ صَهیون،

اونه، پادشاهِ تُو

دَ بله کَرِه اُلاغِ سوار شُدِه مییه.“

^{۱۶} دَ اَوّلِ یارای شی امی چیزا ره نَفامید، مگم پسان، وختیکه عیسی دَ بزرگی-و-جلالِ خُو رسید، اَو غَیتِ دَ یادِ اَزوا اَمَد که امی چیزا دَ باره اَزو نَوشته شُدِه، یعنی چیزای ره که مردُمِ دَ حقِ شی انجام دَد.^{۱۷} پس جمعیتِ مردُمِ که دَ وختِ کُوی کدونِ ایلعازر از قبر و دُوباره زنده کدون شی از مُرده ها قد عیسی بُود، دَرَو دَ باره اَزو شاهدی میدد.^{۱۸} امزی خاطر ام جمعیتِ مردُمِ دَ سِرِ راهِ شی رفت، چُون اونا شِنیدد که عیسی اَمُو مُعجزه ره کده.^{۱۹} پس فریسیا قد یگدیگه خُو گُفت: ”اونه، شُمُو هیچ کار نَمیتید. توخ کُنید که دُنیا از پسِ اَزو رَی یه.“

^{۲۰} دَ مینکلِ مردُمی که بلده عبادت کدو دَ عید رفتد، بعضی نفرای یونانی ام بُود.^{۲۱} اَمُو نفرای پیشِ فِلیپس که از بیتِ صیدای جلیلیه بُود، اَمَد و اَزو خواهش کده گُفت: ”صاحب، مو میخاهی که عیسی ره بِنگری.“^{۲۲} فِلیپس اَمَدِه آندریاس ره گُفت و آندریاس و فِلیپس رفته دَ عیسی گُفت.^{۲۳} ولِی عیسی دَ جوابِ اَزوا گُفت: ”ساعتِ شی اَمَدِه که «باچه انسان» بزرگی-و-جلال پیدا کُنه.^{۲۴} ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگُم: تا که دانه گندمِ دَ زمی اُفتده گور نَشنه و نَمَره، اَو تنهای خُو مَومنه. لیکن اگه بُمَره، حاصلِ کَلو میدیه.^{۲۵} کسی که جان خُو ره دوست دَره اَو ره از دِستِ میدیه و کسی که دَ ای دُنیا از جان خُو تیر آسته، اَو جان خُو ره بلده زندگی اَبدی نِگاه مَونه.^{۲۶} اگه کسی میخایه مَره خِدمت کُنه، اَو باید از مَه پیروی کُنه و دَ جای که ما بَشُم، خِدمتگار مه ام دَ اَمونجی آسته. هر کسی که مَره خِدمت کُنه، آتِه آسمانی اَو ره عَزت-و-حُرمت میدیه.“

پیشگویی عیسی د باره مرگ شی

^{۲۷} آلی روح-و- روان مه پریشان-و- کوئیبار شده؛ ما چی بگم؟ آیا بگم که 'آی آته آسمانی، مره ازی ساعت که آمدنی آسته خلاص کو؟' لیکن بلده امزی مقصدا تا ای ساعت رسیدیم. ^{۲۸} آی آته، نام خو ره بزرگی-و- جلال بدی. "اوخته یگ آواز از آسمو آمد که گفت: "ما نام خو ره بزرگی-و- جلال ددیم و باز ام بزرگی-و- جلال میدیم." ^{۲۹} پس جمعیت مردم که د اونی ایسته بود، ای ره شنید و گفت: "گرگرداغ بود!" دیگه مردم گفت: "یگ ملایکه قد ازو توره گفت." ^{۳۰} عیسی د جواب ازوا گفت: "ای آواز از خاطر شمو آمد، نه بلده ازمه. ^{۳۱} آلی وخت قضاوت د بله ازی دنیا آمده و حاکم ازی دنیا برو پورته موشه. ^{۳۲} و ما وختیکه از زمی باله کده موشم، یگ مردم ره سون خود کش مونم." ^{۳۳} عیسی ای چیزا ره گفت تا نشو بدیه که او د چی رقم مرگ باید بمره.

^{۳۴} مردم د جواب شی گفت: "مو از تورات شنیده که مسیح بلده همیشه باقی مومنه. پس تو چطور موی که «باچه انسان» باید باله شنه؟ و امی «باچه انسان» کی آسته؟" ^{۳۵} اوخته عیسی دزوا گفت: "روشنی بلده یگ وخت کم د بین شمو مومنه؛ تا غیتیکه روشنی د بین شمو آسته، راه بورید؛ نشنه که شمو ره تریکی بگیری، چون کسی که د تریکی راه موره، نموفامه که گجا موره. ^{۳۶} تا زمانیکه نور د بین شمو آسته د نور ایمان بیرید تا که بچکیچای نور بشید." وختی عیسی امی تورا ره گفت، او از پیش ازوا رفت و خود ره تاشه کد.

^{۳۷} باوجود تمام امزو معجزه های که د پیش روی ازوا انجام دد، اونا هنوز ام دزشی ایمان نوردد. ^{۳۸} دمزی رقم توره اشعیا پیغمبر پوره شد که گفتد:

"آی خداوند، کی د پیغام ازمو باور کده

و د کی بازوی خداوند معلوم شده؟"

^{۳۹} امزی خاطر ام اونا نتنت که باور کنه، چون اشعیا امچنان گفتد:

^{۴۰} "او چیمای ازوا ره کور

و دل های ازوا ره سخت کده،

تا که قد چیمای خو ننگره و قد دل های خو نقامه

و پس نگرده تا که اونا ره شفا بدم."

^{۴۱} اشعیا ای ره بخاطری گفت که او بزرگی-و- جلال ازو ره دید و د باره ازو نقل کد. ^{۴۲} لیکن باوجود ازی ام غدر کنه کلونای یهود د عیسی ایمان آورد، مگم از خاطر فریسیا و از ترس ازی که اونا ره از عبادت خانه بر نکنه، ایمان خو ره اقرار نکد. ^{۴۳} چون اونا تعریف-و- توصیف مردم ره از تعریف-و- توصیف خدا کده کلوتر خوش دشت.

^{۴۴} اوخته عیسی د آواز بلند گفت: "کسی که دز مه ایمان میره، نه تنها دز مه ایمان میره، بلکه دمزو که مره ربی کده ام ایمان میره.

^{۴۵} کسی که مره مینگره، او امو ره مینگره که مره ربی کده. ^{۴۶} ما مثل یگ نور د دنیا آمدیم تا هر کسی که دز مه ایمان بیره د تریکی

نمته. ^{۴۷} اگه کسی تورای مره بشنوه و دزشی عمل نکنه، ما د بله ازو قضاوت نمونم، چرا که ما نمدم تا دنیا ره قضاوت کنم، بلکه

آمدیم تا دنیا ره نجات بدم.^{۴۸} بلده کسی که مره رد مونه و تورای مره قبول نمونه، یگ قاضی وجود دره، یعنی کلامی که ما گفتم د روز آخرت د بله ازو قضاوت مونه.^{۴۹} چون ما از خود خو توره نگفتیم، بلکه آته آسمانی که مره ری کده، او دز مه حکم دده که چی بگم و چی نقل کنم،^{۵۰} و ما میدنم که حکم ازو زندگی ابدی آسته. پس چیزای ره که ما موگم، امو رقم که آته آسمانی دز مه گفته، ما نقل مونم.

شستون پایای یارا د شام آخر

۱۳ فقط پیش از عید پصح، عیسی فامید که وخت شی رسیده تا دنیا ره ایله کده پیش آته آسمانی بوره. او امو کسای ره که دای دنیا مربوط شی موشد، دوست دشت؛ آری، اونا ره تا آخر دوست دشت.^۲ وخت نان شاو بود و ابلیس د دل یهودا باچه شمعون اسخریوطی از پیش وسوسه اندختد که عیسی ره دگیر بدیه.^۳ عیسی میدنست که تمام چیزا ره آته آسمانی د دست ازو تسلیم کده و او از طرف خدا آمده و پس سون خدا رفتنی یه.^۴ او از سر دسترخو باله شد و کالای خو ره بر کده یگ دستمال ره دگرد کمر خو بسته کد.^۵ بعد ازو او ره مئه لگند شیو کده د شستون پایای یارا شروع کد و قد دستمالی که دگرد کمر شی بسته بود، پایای ازوا ره پاک کد.^۶ وختیکه د شمعون پترس رسید، پترس دزو گفت: ”یا مولا، تو پایای ازمه ره موشوی؟“^۷ عیسی د جواب شی گفت: ”کاری ره که ما مونم تو آلی نموفامی؛ مگم پسان بی موفتی.“^۸ پترس دزشی گفت: ”هیچ امکان ندره که پایای مره بشویی.“ عیسی د جواب شی گفت: ”تا وختیکه پایای تو ره نشویم، تو قد ازمه حصه ندری.“^۹ شمعون پترس دزشی گفت: ”یا مولا، پس نه تنها پایای مره، بلکه دستا و سر مره ام بشویی.“^{۱۰} عیسی دزشی گفت: ”او کسی که غسل کده، د شستو ضرورت ندره، چون تمام بدن شی پاک آسته، فقط پایای شی شستو میخایه و بس. و شمو پاک آستید، مگم نه تمام شمو.“^{۱۱} چون او موفامید که کی او ره دگیر میدیه و امزی خاطر گفت: ”تمام شمو پاک نیستید.“

۱۲ وختیکه عیسی پایای ازوا ره شست و کالای خو ره پوشیده پس د جای خو شست، دزوا گفت: ”آیا شمو میدنید که ما قد شمو چی کار کدم؟“^{۱۳} شمو مره معلم و مولا موگید و شمو دزست ام موگید، چرا که ما آستم.^{۱۴} پس اگه ما که مولا و معلم شمو آستم، پایای شمو ره شستم، شمو ام باید پایای یگدیگه خو ره بشوید.^{۱۵} ما دز شمو یگ مثال- و- سرمشق ددم تا امو رقم که ما قد شمو کدم، شمو ام امو رقم بکنید.^{۱۶} ما حقیقت ره دز شمو موگم: یگ غلام از بادار خو کده بزرگتر نییه و نه ام یگ قاصد از کسی که او ره ری کده.^{۱۷} د حالیکه امی چیزا ره بی بردید، خیر- و- برکت دز شمو اگه دزوا عمل کنید.

۱۸ ما ای چیزا ره د باره پگ شمو نموگم، چون کسای ره که ما انتخاب کدیم مینخشم. مگم نوشته کتاب مقدس باید پوره شنه که موگیه: ”کسی که قد ازمه نان خورده، او د ضد مه باله شده.“^{۱۹} ما ای ره امی آلی پیش از واقع شدن شی دز شمو موگم تا وختیکه رخ بدیه، شمو باور کنید که ما آستم امو که آستم.^{۲۰} ما حقیقت ره دز شمو موگم: هر کسی که نفر ری کدگی مره قبول کنه، او مره قبول مونه؛ و هر کسی که مره قبول کنه، امو ره قبول مونه که مره ری کده.“

۲۱ وختیکه عیسی ای چیزا ره گفت، او د روح- و- روان خو کلو کوئیوبار شد و بر ملا گفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم: یکی از شمو مره دگیر میدیه.“^{۲۲} یارا سون یگدیگه خو توخ کده حیرو مند و فکر موکد که د باره کی ای توره ره گفته بسه.^{۲۳} یکی از یارای شی که عیسی او ره دوست دشت، د بغل عیسی تکیه کد.^{۲۴} پس شمعون پترس سون ازو اشاره کد تا او از عیسی پرسان کنه که مقصد شی کی آسته.^{۲۵} او د شانه عیسی تکیه کده دزو گفت: ”یا مولا، او کی آسته؟“^{۲۶} عیسی د جواب شی گفت: ”او امو کسی آسته که ما یگ توئه نان ره دکاسه غوئه کده دزو میدم.“ پس وختیکه توئه نان ره گرفته غوئه کد، او ره د یهودا باچه شمعون اسخریوطی دد.^{۲۷} امی که

یهودا ثوئه نان ره گرفت، شیطو د پوست شی درآمد. اوخته عیسی د زو گُفت: «کاری ره که کدنی آستی، زود بکو.»^{۲۸} مگم هیچ کدم امزو کسای که د لب دسترخو شستد، نفا مید که چرا عیسی ای ره د یهودا گُفت.^{۲۹} لیکن ازی که خلطه پیسه د پیش یهودا بود، بعضی ازوا فکر کد که عیسی او ره گفته بشه، «بورو، چیزای ره که مو د عید کار دری، بخر.» یا ای که «یگو چیز د مردم نادار بدی.»^{۳۰} اوخته، بعد از گرفتن ثوئه نان او چابک برو رفت؛ وخت ام شاو بود.

عیسی د باره انکار پترس پیشگویی مونه

^{۳۱} وختیکه او برو رفت، عیسی گُفت: «آلی آسته که «باچه انسان» بزرگی-و-جلال پیدا مونه و خدا ام د وسیله ازو بزرگی-و-جلال پیدا مونه.»^{۳۲} [اگه خدا د وسیله ازو بزرگی-و-جلال پیدا کد،] خدا د وسیله خود خو دزو ام بزرگی-و-جلال میدیه و امی بزرگی-و-جلال ره د زودی دزو میدیه.^{۳۳} ای بچکیچا، ما یگ لحظه دیگه قد شمو آستم. بعد ازو شمو مره مویالید و امو رقمیکه د یهودیا گُفتم آلی قد شمو ام موگم: 'د جایی که ما مورم، شمو آمده نمیتید.'^{۳۴} ما یگ حکم نو دز شمو میدیم تا شمو یگدیگه خو ره دوست دشته بشید: امو رقمیکه ما شمو ره دوست دشتم، شمو ام امو رقم یگدیگه خو ره دوست دشته بشید.^{۳۵} اگه شمو قد یگدیگه خو محبت دشته بشید، دمزی رقم پگ مردم میدنه که شمو یارای ازمه آستید.»

^{۳۶} شمعون پترس دزشی گُفت: «یا مولا، تو د کجا موری؟» عیسی د جواب شی گُفت: «د جایی که ما مورم تو آلی از پشت مه آمده نمیتی، ولے پسان از دُمال مه میی.»^{۳۷} پترس دزشی گُفت: «یا مولا، چرا آلی نمیتم که از دُمال تو بییم؟ ما حتی جان خو ره د راه تو میدم.»^{۳۸} عیسی د جواب شی گُفت: «آیا تو واقعاً جان خو ره د راه مه میدی؟ ما حقیقت ره دز تو موگم، پیش ازی که خروس بنگ بدیه، تو سه دفعه مره انکار مونی.»

یگانه راه

۱۴ ^۱ «دل های شمو پریشان نبشه: شمو د خدا ایمان دشته بشید، دز مه ام ایمان ببرید.^۲ د خانه آته مه جای کلو آسته. اگه امی رقم نموبود، آیا دز شمو موگفتم که ما ازینجی مورم تا بلده شمو جای تیار کنم؟^۳ پس اگه ما مورم و بلده شمو جای تیار مونم، حتماً بسم مییم و شمو ره قد خو گرفته موبرم، تا د جایی که ما آستم، شمو ام بشید.^۴ د جایی که ما مورم شمو راه شی ره بلد آستید.»

^۵ «توما دزشی گُفت: «یا مولا، مو نمیدنی که تو د کجا موری؛ پس راه شی ره چطور بلد آستی؟»^۶ عیسی دزو گُفت: «ما راه و راستی و زندگی آستم. هیچ کس نمیتنه پیش آته آسمانی بییه، سواى که د وسیله ازمه.^۷ اگه شمو مره شنختید، آته مره ام مینخشید. آری، از امی آلی شمو او ره مینخشید و ام او ره دیدید.»

^۸ فیلیپس دزشی گُفت: «یا مولا، آته ره دز مو نشو بدی و امو بلده ازمو بس آسته.»^۹ عیسی دزو گُفت: «فیلیپس، ایقس دیر ما قد شمو بودم و تو هنوز مره شنختی؟ کسی که مره دیده، آته ره دیده. پس تو چطور موگی که 'آته ره دز مو نشو بدی؟' ^{۱۰} آیا تو باور نمونی که ما د آته و آته دز مه آسته؟ توره های ره که ما دز شمو موگم، از پیش خود خو نموگم، بلکه آته که د وجود ازمه آسته، کارای خو ره انجام میدیه.^{۱۱} دز مه باور کنید که ما د آته آستم و آته دز مه؛ اگه نه، بخاطر خود امزو کارای که ما کدیم دز مه باور کنید.»

^{۱۲} ما حقیقت ره دز شمو موگم، کسی که دز مه ایمان بیره، کارای ره که ما مونم او ام مونه؛ و حتی ازی کده کارای بزرگتر مونه، چراکه ما پیش آته مورم.^{۱۳} هر چیزی ره که د نام ازمه طلب کنید ما او ره انجام میدیم، تا آته د وسیله باچه خو بزرگی-و-جلال پیدا کنه.

۱۴ اگه یگو چیز د نام از مه طلب کنید، ما او ره پوره مؤتم.

وعدۀ روح القدس

۱۵ ”اگه شمو مره دوست بدید، از احکام مه اطاعت مونید. ۱۶ اوخته ما از آته خاهش مؤتم که او یگ پشٹیوان دیگه دز شمو بدیه، تا او همیشه قد شمو بمنه، ۱۷ یعنی روح راستی ره که دنیا نمیتنه او ره قبول کنه، چرا که دنیا او ره نه مینگره و نه مینخشه. مگم شمو او ره مینخشید چرا که او قد شمو مومنه و دز شمو وجود میدشته بشه. ۱۸ ما شمو ره یتیم نیلم؛ ما پیش شمو مییم. ۱۹ بعد از کم وخت دنیا دیگه مره مینگره، مگم شمو مره مینگرید. ازی که ما زنده ییم شمو ام زنده مومیند. ۲۰ دمزو روز شمو پی موفتید که ما د آته خو آستم و شمو دز مه و ما دز شمو. ۲۱ کسی که احکام مره قبول دره و از شی اطاعت مونه، او امو کسی آسته که مره دوست دره. و کسی که مره دوست دره، آته مه او ره دوست میدنه و ما ام او ره دوست میدتم و خود خو ره دزو ظاهر مؤتم.“

۲۲ یهودا -- ولے نه یهودای اسخریوطی -- دزو گفت: ”یا مولا، چی رقم آسته که خود ره دز مو نشو میدی، مگم نه د دنیا؟“

۲۳ عیسی د جواب شی گفت: ”اگه کسی مره دوست دشته بشه، او از کلام مه اطاعت مونه و آته مه او ره دوست میدشته بشه و مو د زندگی ازو آمده قد ازو مومنی. ۲۴ کسی که مره دوست ندره از تورای مه اطاعت نموکنه. و توره که شمو میشنوید از خود مه نییه، بلکه از آته آسته که مره ری کده.“

۲۵ ای چیزا ره ما دز شمو گفتم د حالیکه هنوز قد شمو آستم. ۲۶ مگم پشٹیوان، یعنی روح القدس که آته او ره د نام از مه ری مونه، او تمام چیزا ره دز شمو یاد میدیه و هر چیزی ره که ما دز شمو گفتیم د یاد شمو میره.

۲۷ ما دز شمو آرامش میدم؛ آرامش خود خو ره دز شمو میدم، نه رقمی که دنیا میدیه، بلکه رقمی که ما دز شمو میدیم. پس دل های شمو پریشان و ترس خورده نبشه. ۲۸ شمو شنیدید که ما دز شمو گفتیم: ’ما مورم و بسم پیش شمو مییم.‘ اگه شمو مره دوست میدشید، خوش موشدید که ما سون آته خو مورم، چرا که آته از مه کده بزرگتر آسته. ۲۹ ما ای چیزا ره پیش از واقع شدن شی دز شمو گفتیم، تا وختیکه رخ میدیه شمو باور کنید. ۳۰ ما دیگه قد شمو کلو توره نموگم، چون حاکم ازی دنیا مییه. او د سر از مه هیچ قدرت ندره، ۳۱ مگم بلده ازی که دنیا بدنه که ما آته ره دوست درم، ما امو رقمیکه آته دز مه امر کده عمل مؤتم. باله شنید که از اینجی بوری.“

تاگ حقیقی

۱۵ ۱ ”ما تاگ حقیقی آستم و آته مه باغوان آسته. ۲ هر شاخه مه که بار نگیره او ره قیچی کده پورته مونه و هر شاخه که بار بگیره او ره پاک مونه تا که کلو تر حاصل بدیه. ۳ شمو امی آلی بخاطر کلامی که ما قد شمو گفتیم پاک آستید. ۴ شمو دز مه بمنید و ما دز شمو مومتم. هیچ شاخه د تنهایی خو ثمر دده نمیتنه سوای که د تاگ بمنه. امی رقم شمو ام نمیتید ثمر بدید، سوای که دز مه بمنید. ۵ ما تاگ آستم و شمو شاخه ها. کسی که دز مه مومنه و ما دزو، او ثمر کلو میدیه، چون جدا از مه شمو هیچ کار نمیتید. ۶ کسی که دز مه نمنه، او مثل یگ شاخه وری دور پورته شده خشک موشه و مردم او شاخه ها ره جم کده د منه آتس میندزه تا که در بگیره. ۷ اگه شمو دز مه بمنید و تورای مه دز شمو بمنه، هر چیزی که میخاید طلب کنید و امو رقم بلده شمو موشه. ۸ آته مه دمزی طریق بزرگی-و- جلال پیدا مونه که شمو کلو ثمر بدید و یارای مه بشید.“

۹ امو رقم که آته آسمانی مره دوست دره، ما ام شمو ره دوست درم. پس د محبت مه بمنید. ۱۰ اگه از احکام مه اطاعت کنید، د محبت

مه مومنیند، امو رقیمیکه ما از احکام آیه خو اطاعت کدم و د محبت ازو مومتم. ^{۱۱} ای چیزا ره ما دز شمو گفتم تا که خوشی مه دز شمو وجود داشته بشه و خوشی شمو کامل شنه. ^{۱۲} حکم ازمه اینمی آسته که شمو یگدیگه خو ره دوست داشته بشید، امو رقم که ما شمو ره دوست درم. ^{۱۳} ازی کده محبت بزرگتر وجود ندره که یگو کس جان خو ره بلده دوستای خو بدیه. ^{۱۴} شمو دوستای مه آستید، اگه احکام مره د جای بیرید. ^{۱۵} ما دیگه شمو ره غلام نموگم، چون غلام نمیدنه که صاحب شی چیزا کار مونه؛ بلکه ما شمو ره دوست موگم، چون تمام چیزای ره که ما از آیه خو شنیدم دز شمو معلومدار کدم. ^{۱۶} شمو مره انتخاب نکدید، بلکه ما شمو ره انتخاب کدم و ما شمو ره مقرر کدم تا که بورید و ثمر بدید و ثمر شمو بمنه، تا هر چیزی که از آیه آسمانی د نام ازمه طلب کئید، او دز شمو بدیه. ^{۱۷} اینمی حکم ره ما دز شمو میدم که شمو یگدیگه خو ره دوست داشته بشید.

دُنیا از یارای مسیح نفرت دره

^{۱۸} اگه دُنیا از شمو بد موبره، بدیند که از شمو کده پیشتر از مه بد موبرده. ^{۱۹} اگه شمو دزی دُنیا تعلق میدشتید، دُنیا شمو ره مثل کسی خود خو دوست میدشت. لیکن ازی که شمو دزی دُنیا تعلق ندرید و ما شمو ره ازی دُنیا انتخاب کدیم، امزی خاطر دُنیا از شمو بد موبره. ^{۲۰} کلامی ره که ما قد شمو گفتم د یاد خو بیرید: 'یگ غلام از صاحب خو کده بزرگتر نیبه.' اگه مردم مره آزار و اذیت کده، اونا شمو ره ام آزار و اذیت مونه. اگه اونا از کلام ازمه اطاعت کده، از توره شمو ام اطاعت مونه. ^{۲۱} مگم پگ امزی چیزا ره اونا از خاطر نام ازمه د حق شمو مونه، چون امو که مره ری کده اونا او ره نمینخشه. ^{۲۲} اگه ما نمیدم و دزوا نقل نموکدم، اونا گناه نمیدشت؛ لیکن آلی اونا بلده گناه خو کدم بانه ندره. ^{۲۳} کسی که از مه بد موبره، از آیه مه ام بد موبره. ^{۲۴} ما د بین ازوا کارای ره کدم که هیچ کس دیگه نکده. اگه ما امی کارا ره نموکدم، اونا گناه نمیدشت؛ مگم آلی اونا امی کارا ره دیده و هنوز ام از مه و از آیه مه بد موبره. ^{۲۵} لیکن امی چیزا واقع شده ری یه تا کلامی که د شریعت ازوا نوشته یه، پوره شنه که موگیه: 'اونا بدون کدم دلیل از مه بد برد.' ^{۲۶} وختیکه پُشتیوان میبه، امو ره که از طرف آیه پیش شمو ری مومتم، یعنی روح راستی که از آیه آسمانی میبه، او د باره ازمه شاهدی میدیه ^{۲۷} و شمو ام شاهدی میدید، چون شمو از اول قد ازمه بودید.

۱۶ ^۱ 'ای چیزا ره ما دز شمو گفتم تا که شمو از راه بر نشنید. ^۲ اونا شمو ره از عبادت خانه بر مونه، بلکه زمانی میبه که هر کسی که شمو ره بگشسه، گمان مونه که خدا ره خدمت موکنه. ^۳ و اونا امی چیزا ره از خاطری مونه که نه آیه آسمانی ره میتخشه و نه مره. ^۴ پس امی چیزا ره دز شمو گفتم تا زمانیکه وخت شی میرسه شمو د یاد خو بیرید که ما شمو ره دزی باره باخبر کده بودم. ما ای چیزا ره د اول قد شمو نگفتم، چرا که ما قد شمو بودم. ^۵ مگم آلی طرف ازو مورم که مره ری کده و یگ شمو ام از مه نمویرسید که 'د کجا موری؟' ^۶ ولی ازی که امی چیزا ره دز شمو گفتم، دل شمو پر از غم شده. ^۷ مگم ما حقیقت ره دز شمو موگم که رفتون ازمه د فایده شمو آسته، چون اگه ما نروم پُشتیوان پیش شمو نمیبه؛ لیکن اگه بورم، ما او ره پیش شمو ری مومتم. ^۸ وختیکه او میبه، او گناه، عدالت و قضاوت دُنیا ره بر پرده مونه. ^۹ گناه ره، چرا که اونا دز مه ایمان نمیره؛ ^{۱۰} عدالت ره، چرا که ما طرف آیه آسمانی مورم و شمو دیگه مره نمینگرید؛ ^{۱۱} و قضاوت ره، چرا که د بله حاکم ازی دُنیا قضاوت شده.

^{۱۲} عدر چیزای دیگه ام درم که دز شمو بگیم، لیکن شمو آلی تاب شنیدون شی ره ندرید. ^{۱۳} مگم غیتی که روح راستی میبه او شمو ره سون تمام حقیقت ها هدایت مونه، چرا که او از پیش خود خو توره نموگیه، بلکه چیزی ره که میشنوه، امو ره موگیه و از واقعه های که آمدنی آسته شمو ره باخبر مونه. ^{۱۴} او دز مه بزرگی و جلال میدیه، چون چیزی ره که از مه حاصل کده، او ره دز شمو اعلان مونه. ^{۱۵} تمام چیزای که د آیه آسمانی تعلق دره از مه یه؛ امزی خاطر ما گفتم که او از چیزی که دز مه تعلق دره میگیره و دز شمو اعلان

غم یارا د خوشی تبدیل موشه

۱۶ “بعد از وخت کم شمو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مَره مینگرید.” ۱۷ اوخته بعضی یارای شی قد یگدیگه خُو گُفت: “مقصدِ مولا چی آسته که موگه ‘بعد از وخت کم شمو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مَره مینگرید؟’ و ام موگه، ‘چراکه ما پیش آته آسمانی مورم؟’” ۱۸ پس اونا گُفت: “او که ‘وخت کم’ موگه، چی معنی دَره؟ مو نَموفامی که د باره چی توره موگیه.”

۱۹ عیسی فامید که اونا میخایه ازو سوال کنه، پس دزوا گُفت: “آیا شمو د باره ازی از یگدیگه خُو سوال مُونید که گُفتم: ‘بعد از وخت کم شمو دیگه مَره نَمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مَره مینگرید؟’” ۲۰ ما حقیقت ره دز شمو موگم: شمو چخرا و مخته مُونید، ولے دُنیا خوشی مُونه. شمو دق-و-غمگی موشید، مگم غم شمو د خوشی تبدیل موشه. ۲۱ یگ خاتو بخاطری که وخت زیدون شی پوره شده دَره میکشه، ولے زمانیکه نلغه د دُنیا آمد، دَره و غم شی از یاد ازو موره، چُون او بخاطر اوردون یگ انسان د دُنیا خوشی مُونه. ۲۲ پس شمو ام فعلاً دق-و-غمگی آستید؛ مگم ما شمو ره دوباره مینگریم و دل شمو خوشی مُونه و خوشی شمو ره هیچ کس از شمو نَمیگیره.”

د باره دُعا

۲۳ “دَمزو زمان شمو از مه هیچ چیز پُرسان نَمونید. ما حقیقت ره دز شمو موگم، هر چیزیکه از آته آسمانی د نام ازمه طلب کُنید او دز شمو میدیه. ۲۴ تا آلی ره شمو هیچ چیز د نام ازمه طلب نکدید؛ طلب کُنید و دز شمو دده موشه تا که خوشی شمو پوره شنه.

۲۵ ای چیزا ره ما دز شمو د مثل گُفتم. لیکن ساعت شی مییه که دیگه ما د مثل قد شمو توره نَموگیم، بلکه واضح د باره آته آسمانی قد شمو نقل مُونم. ۲۶ د او زمان شمو د نام ازمه طلب مُونید و ما دز شمو نَموگم که بلده شمو از آته طلب مُونم، ۲۷ چُون آته خود شی شمو ره دوست دَره، چراکه شمو مَره دوست دَرید و ایمان دَرید که ما از طرف آته آمدیم. ۲۸ ما از پیش آته آمدم و د دُنیا داخل شدیم؛ و آلی ای دُنیا ره ایله کده پس طرف آته مورم.”

۲۹ یارای شی گُفت: “اینه، آلی واضح نقل مونی و د مثل توره نَموگی. ۳۰ آلی مو میدنی که تُو پگ چیزا ره موفامی و هیچ کس ضرورت نَدَره که از تُو سوال کنه. د وسیله امزی مو ایمان میری که تُو از طرف خُدا آمدے.” ۳۱ عیسی د جواب ازوا گُفت: “شمو آلی ایمان اوردید؟ ۳۲ اینه، وختی مییه، بلکه امی آلی آمده که شمو تیت پَرک موشید، هر گدم شمو سون جای خود خُو مورید و مَره تنها میلید. ولے باوجود ازی ام ما تنها نَمونم، چراکه آته آسمانی قد مه آسته. ۳۳ اینمی چیزا ره ما قد شمو گُفتم تا که شمو دز مه آرامش دشته بشید. د ای دُنیا شمو رنج و زحمت مینگرید، مگم خاطر جم بشید، چراکه ما د سر دُنیا پیروز شدیم.”

دُعای عیسی بلده پیروای شی

۱۷ بعد از گُفتون امزی توره ها عیسی رُوی خُو ره باله کده سون آسمو توخ کد و گُفت: “آی آته آسمانی، امو وخت رسیده؛ باچه خُو ره بزرگی-و-جلال بدی تا که باچه تُو ام تُو ره جلال بدیه؛ ۲ چُون تُو او ره د بله تمام بشر اختیار ددی تا او بلده تمام کسای که تُو

دَرُو دَدی زِندگی اَبَدی بِدیه. ^۳ زِندگی اَبَدی اَیْمی آسته که اونا تُو ره که خُدای یکتا و حقیقی اَستی و عیسیٰ مسیح ره که تُو ری کدے، بَنخشه. ^۴ کارای ره که تُو دَز مه تسلیم کدئی تا انجام بَدیم، ما تکمیل کدَم و امزی طریق بزرگی- و- جلال تُو ره دَ زمی ظاهر کدَم. ^۵ و آلی، آی آته، مَره قد خود خُو قتی بزرگی- و- جلال بدی، اُمور رقم بزرگی- و- جلال که ما پیش از شروع دُنیا قد تُو دَشتم.

^۶ ما نام تُو ره بلده امزُو نفرَا که تُو ازی دُنیا دَز مه دَدی، معلومدار کدَم. اونا دَز تُو تعلق دَشت و تُو اونا ره دَز مه عطا کدی و اونا از کلام تُو اطاعت کد. ^۷ آلی اونا میدنه، هر چیزی که تُو دَز مه دَدے از طرف از تُو یه. ^۸ توره های ره که تُو دَز مه دَدی، ما دزوا رَسندم و اونا قبول کد و واقعاً فامید که ما از طرف از تُو آمدیم و اونا باور کد که تُو مَره ری کدے. ^۹ ما بلده ازوا دُعا مَوْنم؛ ما بلده دُنیا دُعا نَمَوْنم، بلکه بلده کسای دُعا مَوْنم که تُو دَز مه دَدی، چرا که اونا دَز تُو تعلق دَره. ^{۱۰} تمام چیزای که دَز مه تعلق دَره، از تُو یه و تمام چیزای که دَز تُو تعلق دَره، از مه یه و ما دَ وسیله ازوا بزرگی- و- جلال پیدا کدَم. ^{۱۱} ما دیگه دَ دُنیا نَمَوْنم، مگم اونا هنوز دَ دُنیا آسته و ما طرف از تُو مییم. آی آته مقدس، اونا ره دَ وسیله نام خُو که دَز مه عطا کدے، نگاه کُو تا که اونا یگ بشه، اُمور رقمیکه مویگ اَستی. ^{۱۲} تا زمانیکه ما قد ازوا بُوْدَم، ما اونا ره دَ وسیله نام از تُو که دَز مه دَدے، نگاه کدَم و ازوا مُحافظت کدَم و هیچ کدَم شی از بین نرفت بَغیر از امزُو باجه جهنمی، تا که نوشته های کِتَابِ مُقَدَّس پوره شنه. ^{۱۳} و آلی طرف از تُو مییم و ای چیزا ره هنوز که دَ دُنیا اَسْتَم مَوْنم تا که اونا خوشی مَره دَ وجود خُو پُر- و- لبریز دَشته بشه. ^{۱۴} ما کلام تُو ره دزوا رَسندم، ولے دُنیا ازوا بد مَوْبَره، چُون اونا دَ دُنیا تعلق نَدَره اُمور رقم که ما ام دزی دُنیا تعلق نَدَرَم. ^{۱۵} خواهش از مه ای نییه که تُو اونا ره ازی دُنیا ببری، بلکه ای آسته که اونا ره از شیطو نگاه کنی. ^{۱۶} اونا دَ ای دُنیا تعلق نَدَره، اُمور رقمیکه که ما ام دَ دُنیا تعلق نَدَرَم. ^{۱۷} اونا ره دَ وسیله راستی- و- حقیقت تقدیس کُو؛ کلام از تُو راستی- و- حقیقت آسته. ^{۱۸} اُمور رقمیکه تُو مَره دَ دُنیا ری کدے، ما ام اونا ره دَ دُنیا ری کدَم. ^{۱۹} از خاطر ازوا ما خود ره تقدیس مَوْنم، تا که اونا ام دَ راستی- و- حقیقت تقدیس شنه.

^{۲۰} دُعا ای از مه تنها بلده امزیا نییه، بلکه امچنان بلده کسای که دَ وسیله شاهدی امزیا دَز مه ایمان میره، ^{۲۱} تا که پگ شی یگ بشه، اُمور رقمیکه تُو، آی آته، دَز مه اَستی و ما دَز تُو اَسْتَم و دُعا مَوْنم که اونا ام دَز مو بشه تا دُنیا باور کُنه که تُو مَره ری کدے. ^{۲۲} بزرگی- و- جلالی ره که تُو دَز مه دَدی، ما دزوا دَدَم تا اونا یگ بشه اُمور رقمیکه مویگ اَستی: ^{۲۳} ما دزوا و تُو دَز مه، تا که اونا کاملاً یگ بشه و تا دُنیا بدنه که تُو مَره ری کدے و اونا ره دوست دری، اُمور رقمیکه مَره دوست دری.

^{۲۴} آی آته، ما آرزو دَرَم، کسای ره که تُو دَز مه دَدی، دَ هر جای که ما اَسْتَم، اونا ام قد از مه قتی بشه، تا که اونا بزرگی- و- جلالی ره که تُو دَز مه دَدی بنگره، چرا که تُو پیش از خِلَقَتِ دُنیا مَره دوست دَشتی. ^{۲۵} آی آته عادل، اگر چه دُنیا تُو ره نَمینخشه، مگم ما تُو ره مینخشم و امیا میدنه که تُو مَره ری کدے ^{۲۶} و ما نام تُو ره دزوا معرفی کدَم و باز ام معرفی مَوْنم تا مَحَبَتی که تُو بلده از مه دری، دزوا بشه و ما ام دزوا بَشَم.

گِرِفَتاری عیسیٰ

۱۸ ^۱ وختیکه عیسیٰ امی چیزا ره گُفت، اُو قد یارای خُو دَ اُو طرف قولِ قِدرون رفت. دَ اُونجی یگ باغ بُوْد و عیسیٰ قد یارای خُو دَ مَنه امزُو باغ دَرآمد. ^۲ مگم یهودا، اُمور کسی که اُو ره دَ گِیر میدد، ام اُمور جای ره بلد بُوْد، چرا که عیسیٰ غَدَر وختا قد یارای خُو دَ اُونجی جَم موشد. ^۳ پس یهودا قد یگ دَلِ عسکر و صاحبِ مَنْصَبِ از طرفِ پیشوایونِ بزرگ و فریسیا قد چراغ ها، مَشعل ها و سلاح ها دَ اُونجی آمد. ^۴ عیسیٰ از تمام چیزای که دَ سر شی میمد خبر دَشت، ولے باز ام پیش آمده دزوا گُفت: “کی ره مویالید؟” ^۵ اونا دَ جواب شی گُفت: “عیسای ناصری ره.” عیسیٰ دزوا گُفت: “ما اَسْتَم.” و یهودا که اُو ره دَ گِیر میدد، ام قد ازوا ایسته بُوْد. ^۶ وختیکه اُو

دَرُوا كُفَّتْ “ما اَسْتُمْ،” اونا پَسَكِي پَسَكِي رفته دَ زَمِي اُفْتَد. ^۷ اُو بَسَم ازوا پُرسان كد: “شُمُو كِي ره مَوبالِيد؟” اونا كُفَّت: “عيساي ناصيري ره. ^۸ عيساي دَ جواب ازوا كُفَّت: “ما دَز شُمُو كُفْتُمْ كه ما اَسْتُمْ. اگه شُمُو مَرَه مَوبالِيد، اميا ره بيلِيد كه بوره. ^۹ اِي كار شُد تا كلامي كه اُو كُفْتَد: “امزُو كَساي كه تُو دَز مه دَدِي، يگ شي ره ام گَم نَكديم” پوره شنه. ^{۱۰} اوخته شمعون پترُس كه يگ شمشير دَشْت، اُو ره كشيده غلام پيشواي بزرگ ره زَد و گوشِ راست شي ره مَنئي كد. نام امزُو غلام مَلوك بُود. ^{۱۱} ولِي عيساي دَ پترُس كُفَّت: “شمشير خُو ره دَ پوش شي بيل! آيا جامي ره كه آتِه آسماني دَز مه دَدِه، وُچي نَكْتُمْ؟”

^{۱۲} اوخته دَلِ عسكرا و قومندان ازوا قد صاحبِ مَنصَباي يهُود، عيساي ره گِرِفْتار كده بسته كد. ^{۱۳} اول اُو ره پيش حنا خُسَر قَيافا بُرد كه قَيافا دَمزُو سال پيشواي اعظم بُود. ^{۱۴} قَيافا امُو كسي بُود كه يهُوديا ره مشوره دَدِه كُفْتَد: “بِهتر آسته كه يگ نفر بلده پگِ مَرْدُم بُمَره.”

^{۱۵} شمعون پترُس و يگ يارِ دِيگه از پسِ عيساي رفت. و ازي كه امُو يارِ دِيگه قد پيشواي بزرگ شِنخته بُود، اُو حُن عيساي قتي دَ مَنِه حُولي پيشواي بزرگ دَر اَمَد. ^{۱۶} مگم پترُس بُرو دَ دانِ درگه ايسته شُد. اوخته امُو يارِ دِيگه كه قد پيشواي بزرگ شِنخته بُود، بُر شُدِه قد كَنيزي كه درگه وان بُود گپ زَد و پترُس ره داخل اُورد. ^{۱۷} امُو كَنيزي كه درگه وان بُود دَ پترُس كُفَّت: “تُو از جُمَلِه ياراي امزي آدم نيبِي؟” اُو كُفَّت: “نَه، نيبِم.” ^{۱۸} دَمزُو غَيَت نوکرا و صاحبِ مَنصَباي دَ گِرَدِ قوغِ آتَشِ كه دَر دَدِه بُود ايسته شُد، چُون هوا يَخ بُود و اونا خود ره گرم مُوكد. پترُس ام قد ازوا قتي ايسته بُود و خود ره گرم مُوكد.

سوالاتی پيشواي بزرگ از عيساي

^{۱۹} پس پيشواي بزرگ از عيساي دَ باره ياراي شي و تعليماي كه ميَد سوال كد. ^{۲۰} عيساي دَ جواب شي كُفَّت: “ما دَ دُنيا بَرَمَلا توره كُفْتيم و هميشه دَ عبادت خانه ها و خانِه خُدا كه پگِ يهُوديا جَم مَوشه، تعليم دديم. ما هيچ چيز ره تاشكي نَكُفْتيم. ^{۲۱} چرا از مه پُرسان موني؟ از كَساي كه توره مَرَه شِنيده، پُرسان كُو كه ما دَرُوا چيز خيل كُفْتيم، چُون اونا ميدنه كه ما چي كُفْتيم.” ^{۲۲} وختي كه عيساي امي چيزا ره كُفَّت، يكي امزُو صاحبِ مَنصَباي كه پالوي شي ايسته بُود، اُو ره يگ چپات زده كُفَّت: “آيا تُو دَ پيشواي بزرگ امي رقم جواب ميدِي؟” ^{۲۳} عيساي دَ جواب شي كُفَّت: “اگه بد كُفْتيم، بدِي شي ره بگِي؛ اگه دُرست كُفْتيم، چرا مَرَه ميزني؟” ^{۲۴} پس حنا اُو ره دِست بسته دَ پيش قَيافا پيشواي اعظم ربي كد.

پترُس عيساي ره انكار مونه

^{۲۵} دَمزُو غَيَت كه شمعون پترُس ايسته بُود و خود ره گرم مُوكد، بعضي ازوا دَرشي كُفَّت: “نَه كه تُو ام يكي از ياراي اَرُو آستي، يا نيستي؟” اُو انكار كده كُفَّت: “نَه، نيبِم.” ^{۲۶} يكي از خِدْمَتگاري پيشواي بزرگ قوماي امزُو كسي بُود كه پترُس گوش شي ره مَنئي كَد. امُو خِدْمَتگار كُفَّت: “آيا ما تُو ره دَ باغ قد اَرُو نديدِم؟” ^{۲۷} پترُس بَسَم انكار كد و دَمزُو غَيَت خُرُوس دَ بَنگ دَدُو شُد.

عيساي دَ پيش پيلاَتُس

^{۲۸} بعد اَرُو اونا عيساي ره از خانه قَيافا دَ قَصْرِ حَاكِمِ رُومي بُرد. صَباح گاه بُود و يهُوديا خودون شي دَ مَنِه قَصْرِ داخل نَشُد تا نَجِس نَشنه و از خوردون قُرْباني عِيدِ پِصَحِ نَمَنه. ^{۲۹} پس پيلاَتُس دَ بُرو پيش ازوا اَمَدِه كُفَّت: “دَ خِلافِ امزي آدم چي اِدعا دَرِيد؟” ^{۳۰} اونا دَ جواب اَرُو كُفَّت: “اگه اِي آدم بَدكار نَمُوبُود، مو اُو ره دَز تُو تَسْلِيمِ نَمُوكدي.” ^{۳۱} پيلاَتُس دَرُوا كُفَّت: “شُمُو اِي ره بُيرِيد و دَ مَطابِقِ شَرِيعَتِ خودون خُو دَ بِلِه اَرُو قِضاوتِ كُنِيد.” يهُوديا دَرُوا كُفَّت: “مو امي اِختيار ره نَدري كه يگو كَس ره اِعدامِ كُنِي.” ^{۳۲} اِي واقِعِه رُخ

دَد تا گفته عیسی که معلومدار کدد که دَ چی طریقه باید بمره، پوره شه.

^{۳۳} اوخته پیلاتس پس دَ منِه قَصْر خُو رفت و عیسی ره کوی کده گفَت: ”آیا تُو پادشاهِ یهودیا آستی؟“ ^{۳۴} عیسی دَ جوابِ اَزو گفَت: ”آیا تُو ای ره از پیشِ خود خُو گفتی یا دیگه مردُم دَ باره ازمه دَز تُو نَقْل کده؟“ ^{۳۵} پیلاتس دَ جوابِ شی گفَت: ”آیا ما یگ یهودی آستُم؟ قومِ خود تُو و پیشوایونِ بزرگ تُو ره دَز مه تسلیم کده؛ تُو چی کار کدری؟“ ^{۳۶} عیسی دَ جوابِ اَزو گفَت: ”پادشاهی ازمه دَزی دُنیا تعلقِ ندره. اگه پادشاهی ازمه دَزی دُنیا تعلقِ میدشت، نفرای مه جنگ مَوکد تا ما دَ یهودیا تسلیم دده نَمُوشدُم. مگم اَو طور نشد، چراکه پادشاهی ازمه دَزی دُنیا هیچ تعلقِ ندره.“ ^{۳۷} اوخته پیلاتس دَ زشی گفَت: ”پس تُو پادشاه آستی؟“ عیسی دَ جوابِ اَزو گفَت: ”تُو دُرست مَوگی که ما پادشاه آستُم. ما بلده امزی مقصد پیدا شدُم و بلده امزی دَ دُنیا آمدُم که دَ باره حقیقتِ شاهیدی بدم و هر کس که طرفدارِ حقیقتِ آسته آواز مَره میشنوه.“ ^{۳۸} پیلاتس دَ زشی گفَت: ”حقیقت چی آسته؟“

بعد از گفتونِ امزی توره، او بسم دَ برو پیشِ یهودیا آمده دَزوا گفَت: ”ما هیچ دَلیلِ بلدهِ محکومِ کدونِ امزی آدم پیدا ننتستُم.“ ^{۳۹} ولری شمو یگ رسم-و-رواجِ درید که ما یگ نفر ره دَ عیدِ بَصَحِ بلدهِ شمو ایله کَنم؛ آیا شمو میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بلدهِ شمو ایله کَنم؟“ ^{۴۰} اوخته اونا بسمِ چیع زده گفَت: ”ای ره نه، بلکه باراباس ره ایله کُو،“ دَ حالیکه باراباس یگ راهزن بود.

۱۹ ^۱ پس پیلاتس عیسی ره برده قَمچی کوی کد. ^۲ و عسکرا از خِمچه خاردار یگ تاج جور کده بله سر شی ایشْت و قَبایِ درازِ اَرغوانی ره دَ جان شی دَد. ^۳ اونا پیشِ شی آمده مَوگفَت: ”زنده باد پادشاهِ یهودیا!“ و قد چپات دَ رُو شی میزد. ^۴ اوخته پیلاتس بسمِ برو آمده دَزوا گفَت: ”اینه، ما او ره دَز شمو برو میرُم تا بدیند که ما هیچ دَلیلِ بلدهِ محکومِ کدونِ اَزو پیدا ننتستُم.“ ^۵ پس عیسی تاجِ خاردار و قَبایِ درازِ اَرغوانی دَ جان شی برو آمد. پیلاتس دَزوا گفَت: ”اینه، آدم شمو!“

^۶ وختیکه پیشوایونِ بزرگ و صاحبِ مَنصبا او ره دید، اونا چیع زده گفَت: ”دَ صلیبِ میخکوب کُو، او ره دَ صلیبِ میخکوب کُو!“ پیلاتس دَزوا گفَت: ”شمو او ره بُرید و دَ صلیبِ میخکوب کنید، چراکه ما هیچ دَلیلِ بلدهِ محکومِ کدونِ اَزو پیدا ننتستُم.“ ^۷ یهودیا دَ جوابِ اَزو گفَت: ”مو شریعتِ دَری و دَ حسابِ شریعتِ او باید کُشته شه، چراکه او خود ره باچه خدا مَوگه.“ ^۸ وختیکه پیلاتس ای توره ره شنید، زیادتَر ترس خورد. ^۹ او بسمِ منِه قَصْر دَر آمد و دَ عیسی گفَت: ”تُو از کجا آستی؟“ مگم عیسی هیچ جواب نَدَد. ^{۱۰} پس پیلاتس دَزو گفَت: ”تُو قد ازمه گپ نَمیزنی؟ آیا تُو خبر ندری که ما قُدرتِ دَرُم که تُو ره ایله کَنم و ام قُدرتِ دَرُم که تُو ره دَ سرِ صلیبِ بکُشم؟“ ^{۱۱} عیسی دَ جوابِ شی گفَت: ”تُو هیچ قُدرتِ دَ سرِ ازمه نَمیدشتی، اگه از باله دَز تُو دده نَمُوشد. امزی خاطر کسی که مَره دَز تُو تسلیم کده، گناه کنه تر دَره.“ ^{۱۲} امزو وخت بعد پیلاتس کلو کوشش کد که او ره ایله کُنه، مگم یهودیا چیع زده مَوگفَت: ”اگه ای آدم ره ایله کُنی تُو دوستِ قیصر نیستی! هر کسی که خود خُو ره پادشاه بگیه، او مُخالِفِ قیصر آسته.“ ^{۱۳} وختیکه پیلاتس ای تورا ره شنید، عیسی ره برو آورد و خود شی دَ یگ جای دَ نامِ «سنگ فرش» که دَ زیونِ عبرانی «جَباتا» گفته مَوشد، دَ چوکی قضاوتِ شیت. ^{۱۴} اَمو روز، روزِ تیاریِ بلدهِ عیدِ بَصَحِ بود و ساعتِ ششمِ روز. پیلاتس دَ یهودیا گفَت: ”اینه، پادشاهِ شمو!“ ^{۱۵} ولری اونا چیع زده گفَت: ”گم کُو او ره! طلعتِ شی ره گم کُو! بُر دَ صلیبِ بکُش!“ پیلاتس دَزوا گفَت: ”پادشاهِ شمو ره دَ صلیبِ بکُشم؟“ پیشوایونِ بزرگِ جواب دده گفَت: ”مو غیر از قیصر دیگه پادشاه ندری.“ ^{۱۶} پس پیلاتس او ره دَزوا تسلیم کد تا دَ صلیبِ کُشته شه.

عیسی دَ صلیبِ کُشته مَوشه

اوخته اونا عیسی ره گرفت ^{۱۷} و او صلیبِ دَ شانه شی برو رفت و طرفِ امزو جای که «کاسه سر» گفته مَوشد، ربی شد. اَمو جای ره دَ

زبونِ عبرانی «گلگتا» موگفت. ^{۱۸} اونا دمزو جای عیسی ره د صلیب میخ کوب کد و قد ازو قتی دُو نفر دیگه ام بود، د ای طرف و د او طرف شی و عیسی د مینکل ازوا. ^{۱۹} پیلاتس یگ عنوان نوشته کده د صلیب نصب کد که امپطور خاندن موشد:

”عیسای ناصری، پادشاهِ یهودیا.“

^{۲۰} امی عنوان ره غدر یهودیا خاند، چون امو جای که عیسی ره د صلیب میخکوب کدد، د شار نزدیک بود. امو عنوان د زبونایِ عبرانی، لاتینی و یونانی نوشته شد. ^{۲۱} پس پیشوایون بزرگ یهودیا رفته د پیلاتس گفتم: ”پادشاهِ یهودیا نوشته نکو، بلکه نوشته کو که ای آدم گفتم: ”ما پادشاهِ یهودیا استم.““ ^{۲۲} پیلاتس د جواب ازوا گفتم: ”چیزی که نوشته کدم، نوشته کدم.“

^{۲۳} وختیکه عسکرا عیسی ره د صلیب میخ کوب کد، اونا کالای شی ره گرفته د چار حصه تقسیم کد که د هر عسکر یگ حصه رسید. قبا شی ره ام گرفت، ولی او بر درز بود و از باله تا دمون د یگ تکه بافته شد. ^{۲۴} پس اونا قد یگدیگه خو گفتم: ”بید که ای ره پاره نکنی، بلکه د بله شی پشک پورته کنی تا بنگری که از کی موشه.“ ای ره گفتم تا نوشته کتابِ مقلّس پوره شه که موگه: ”اونا کالای مره د منه خو تقسیم کد و د بله قبا شی مه پشک اندخت.“ پس عسکرا امی کارا ره کد.

^{۲۵} د نزدیک صلیبِ عیسی اینی کسا ایسته بود: آبه عیسی، خوار آبه شی، مریم خاتونِ کلویاس و مریم مجدلیه. ^{۲۶} وختیکه عیسی آبه خو ره قد امزو یار دوست دشتنی خو یگجای ایسته دید، او د آبه خو گفتم: ”ای خاتو، اینه باچه تو.“ ^{۲۷} بعد ازو دمزو یار گفتم: ”اینه، آبه تو.“ و امزو ساعت بعد، امو یار او ره د خانه خو برد.

^{۲۸} بعد ازو عیسی دید که تمام چیزا تکمیل شده و بلده ازی که نوشته های کتابِ مقلّس پوره شه، او گفتم: ”ما تهنه شدیم.“ ^{۲۹} د اونجی یگ گوزه پر از سرکه انگور ایسته بود. پس اونا یگ اسفنج ره د منه شی غوئه کده د سر یگ نی ایشتم و نزدیک دان شی برد. ^{۳۰} غتیکه سرکه انگور د دانِ عیسی رسید، او گفتم: ”خلاص شد.“ بعد ازو سر خو ره تا اندخت و روح خو ره تسلیم کد.

^{۳۱} امو روز، روز تیاری بود و ازی که یهودیا نمیخواست جسدا د روز آرام د بله صلیب بمنه، خصوصاً د امزو روز آرام که روز بزرگ عید بود، اونا از پیلاتس خواهش کد که پایای مصلوب شده ها میده شه تا جسدا ی ازوا برده شه. ^{۳۲} پس عسکرا آمده ام پایای نفر اول ره و ام پایای نفر دوم ره که قد عیسی یگجای د صلیب میخکوب شد، میده کد. ^{۳۳} مگم غتیکه اونا پیش عیسی رسید و دید که او گاه مرده، اونا پایای شی ره میده نکد. ^{۳۴} لیکن یکی امزو عسکرا قد نیزه خو د بغل عیسی زد که دستی خون و آواز بغل شی بر شد. ^{۳۵} امو کسی که ای چیزا ره دید، شاهدی دد و شاهدی ازو راست آسته. او میدنه که او حقیقت ره موگه تا شمو ام باور کنید. ^{۳۶} امی چیزا رخ دد تا نوشته های کتابِ مقلّس پوره شه که موگه: ”یگ استغون ازو ام میده نموشه.“ ^{۳۷} و دیگه نوشته های کتابِ مقلّس باز ام موگه: ”اونا سون امزو کسی توخ مونه که او ره قد نیزه زده.“

^{۳۸} بعد ازی واقعه ها یوسف که از شارِ رامه و پیرو عیسی بود، ولی از ترس یهودیا تاشکی پیروی موکد، از پیلاتس خواهش کد تا دزو اجازه بدیه که جسدِ عیسی ره بره و پیلاتس دزو اجازه دد. پس او آمده جسدِ عیسی ره برد. ^{۳۹} و نيقوديموس که د شروع یگ شاو پیش عیسی آمد، او ام آمد و موادِ خوشبوی گت شده مر و عود ره که تقریباً پنج سیر بود، آورد. ^{۴۰} پس اونا جسدِ عیسی ره گرفته د مطابق رسم—و رواج یهودیا قد موادِ خوشبوی د منه کفن پیچ دد. ^{۴۱} دمزو جای که عیسی مصلوب شد یگ باغ بود و د منه باغ یگ قبر نوکنده شده موجود بود که تا هنوز هیچ کس د اونجی دفن نشد. ^{۴۲} ازی که امو روز، روز تیاری عید بلده یهودیا بود و قبر ام نزدیک بود، اونا عیسی ره د منه امزو قبر غار مانند ایشتم.

۲۰ ^۱ د روزِ اوّل هفته مریمِ مجدلیه صبح‌گاه که هنوز هوا تریک بود، د سر قبر آمد و دید که سنگ از دان قبر یگ طرفه شده. ^۲ پس او دویده پیش شمعون پترس و امویارِ دیگه که عیسی او ره دوست دشت آمد و دزوا گُفت: ”اونا مولا ره از قبر برده و موخبر ندرے که او ره د کجا ایشه.“ ^۳ اوخته پترس و امویارِ دیگه بر شده سون قبر ری شد. ^۴ اونا هر دوی شی قتی مُودید، لیکن امویارِ دیگه از پترس کده پیش شد و اوّل د سر قبر رسید ^۵ و خود ره خم کده دید که کفن د منّه قبر آسته، ولے او داخل نرفت. ^۶ شمعون پترس از پشت ازو آمد و منّه قبر داخل شد و دید که کفن د اونجی ایشه بود، ^۷ ولے دستمالی که د سر عیسی بود قد کفن ایشه نبود، بلکه جدا پیچنده شده د یگ جای ایشه بود. ^۸ پس یارِ دیگه که اوّل د سر قبر آمد، ام داخل رفت و دید و ایمان آورد. ^۹ اونا تا هنوز نوشته های کتاب مقدس ره نفا میدد که او از مرده ها باید دوباره زنده شنه. ^{۱۰} پس یارا تاو خورده د خانه های خو رفت.

^{۱۱} مگم مریم د برون قبر ایسته بود و چخرا مُوکد. د حالیکه درو چخرا مُوکد، او خود ره خم کده منّه قبر ره توخ کد ^{۱۲} و دو ملایکه سفید پوش ره د امزو جای که جسد عیسی ایسته شد، دید. یگ شی طرف سر شی و دیگه شی طرف پای شی شستد. ^{۱۳} و اونا دز شی گُفت: ”آی خاتو، چرا چخرا مُونی؟“ او دزوا گُفت: ”اونا مولای مَره گرفته برده و ما خبر ندرم که او ره د کجا ایشه.“ ^{۱۴} وختیکه مریم امی چیزا ره گُفت، پس دور خورد و عیسی ره ایسته دید، مگم نفا مید که او عیسی آسته. ^{۱۵} عیسی دز شی گُفت: ”آی خاتو، چرا چخرا مُونی؟ کی ره مُوپالی؟“ مریم د گمان ازی که او باغوان آسته، دز شی گُفت: ”صاحب، اگه تو او ره برده دز مه بگی که او ره د کجا ایشه تا ما او ره بُرم.“ ^{۱۶} عیسی دز شی گُفت: ”مریم.“ مریم دور خورد و د عیرانی دز شی گُفت: ”رَبونی،“ یعنی اُستاد. ^{۱۷} عیسی دزو گُفت: ”دز مه دست نرو، چرا که ما تا هنوز پیش آته خو نرفتیم؛ بلکه پیش برارای مه بورو و دزوا بگی که ما پیش آته ازخو و آته ازشمو و خدای ازخو و خدای ازشمو باله مورم.“ ^{۱۸} اوخته مریم مجدلیه پیش یارا آمد و دزوا اعلان کده گُفت: ”ما مولا ره دیدم!“ و امو چیزای ره که عیسی دز شی گُفتد، دزوا نقل کد.

عیسی د یارای خو ظاهر موشه

^{۱۹} شام امزو روزِ اوّل هفته وختیکه یارا د یگ جای جم بود و از ترس یهودیا درگه های امزو جای ره کیپ کد، بے بلغه عیسی آمد و د مینکل جای ایسته شده دزوا گُفت: ”سلام علیکم.“ ^{۲۰} وختیکه امی ره گُفت، او دستا و بغل خو ره دزوا نشو دد و یارا از دیدون مولا کلو خوشحال شد. ^{۲۱} اوخته عیسی بسم دزوا گُفت: ”سلام دز شمو. امو رقم که آته آسمانی مَره ری کده، ما ام شمو ره ری مؤتم.“ ^{۲۲} بعد از گُفتون امزی توره او د سر ازوا دم کده گُفت: ”روح اَلقدس ره حاصل کنید. ^{۲۳} اگه شمو گناه های کسی ره ببخشید، اونا بخشیده موشه و اگه نبخشید، اونا بخشیده نموشه.“

^{۲۴} مگم توما، یکی امزو دوازده یارای عیسی که معنای نام شی «دوگنی» آسته، وختیکه عیسی آمد قد ازوا نبود. ^{۲۵} پس دیگه یارا دز شی گُفت: ”مو مولا ره دیدی.“ مگم او دزوا گُفت: ”تا که جای میخا ره د دستای شی ننگرم و کلک خو ره د جای میخا و دست خو ره د بغل شی نه ایلم، ایمان نَمیرم.“ ^{۲۶} هشت روز بعد یارای عیسی بسم داخل امزو خانه بود و توما ام قد ازوا قتی بود. د حالیکه درگه ها کیپ بود، عیسی آمد و د مینکل ازوا ایسته شده گُفت: ”سلام دز شمو.“ ^{۲۷} بعد ازو د توما گُفت: ”کلک خو ره اینجی بیل و دستای مَره بنگر؛ دستای خو ره ام بیر و د بغل مه بیل و بے ایمان نبش، بلکه ایمان دشته بش.“ ^{۲۸} توما د جواب شی گُفت: ”یا مولای مه و خدای مه!“ ^{۲۹} عیسی دز شی گُفت: ”آیا بخاطری که مَره دیدی، ایمان آوردی؟ نیک د بخت امزو کسای که مَره ندیده، ولے باز ام ایمان میره.“

^{۳۰} عیسی غدر معجزای دیگه ام د حضور یارا کد که دمزی کتاب نوشته نشده. ^{۳۱} مگم امی چیزا نوشته شد تا شمو ایمان بیرید که عیسی امو مسیح و باچه خدا یه و تا د وسیله ایمان آوردو شمو د نام ازو صاحب زندگی ابدی شنید.

۱ بعد ازی چیزا عیسی بسم خود ره د لب دریاچه تیبریّه د یارای خو نیشو دد که او واقعه امیطور رُخ دد: ۲ شمعون پترُس، تو ما که او ره «دوگنی» ام موگفت، نتنائیل از قانای جلیلیه، باچه های زیدی و دو یار دیگه د اونجی جم بود. ۳ شمعون پترُس دزوا گُفت: «ما ماهی گِرفنو مورم». اونا دزوا گُفت: «مو ام قد تو موری». پس اونا برو رفته منّه کِشتی شِشت، مگم امو شاو هیچ چیز گِرفته نتست. ۴ وختی صبح شد عیسی د لب دریا ایسته بُود، مگم یارا نَفا مید که عیسی آسته. ۵ پس عیسی دزوا گُفت: «او بچکیچا، یگو ماهی گِرفتید یا نه؟» اونا د جواب شی گُفت: «نه». ۶ او دزوا گُفت: «تور ره طرف راست کِشتی بندزید و از اونجی ماهی میگیرید». اوخته اونا تور ره اندخت و از بس که کلو ماهی گِرفند، اونا تور ره د منّه کِشتی کش کده نَمینست. ۷ پس امو یار که عیسی او ره دوست دشت د پترُس گُفت: «ای خو مولا آسته». وختی شمعون پترُس شنید که مولا آسته، او کالای خو ره که از جان خو کشیدد، د گرد خو پیچ دده خود ره منّه او پورته کد. ۸ ولے دیگه یارا قد کِشتی آمد، چرا که اونا از خُشکی دور بُود؛ کِشتی فقط یگو دو صد توغی از لب دریا فاصله دشت و اونا تور پُر از ماهی ره قد خو کش کده آورد. ۹ وختیکه اونا د خُشکی تاه شد، دید که قوغ آتش داغ آسته و ماهی د بله شی ایسته یه و نان ام د پالوی شی آسته. ۱۰ عیسی دزوا گُفت: «امزو ماهی که تازه گِرفتید، یگ کمک وری بیرید». ۱۱ اوخته شمعون پترُس رفت و جال ره که پُر از ماهی بُود د خُشکه کش کد. د منّه تور یگ صد و پنجاه و سه ماهی کته بُود. مگم باوجود که اموقس ماهی کلو بُود، تور پاره نشد. ۱۲ عیسی دزوا گُفت: «ببید، نان بخورید». هیچ کدم از یارا دل نتست که ازو پُرسان کنه: «تو کی آستی؟» چون اونا میدنست که او مولا یه. ۱۳ پس عیسی آمد و نان ره گِرفته دزوا دد و ماهی ره امو رقم کد. ۱۴ اینمی دفعه سیوم بُود که عیسی بعد از دوباره زنده شدون خو از مرده ها د یارای خو ظاهر شد.

۱۵ وختیکه اونا نان ره خورد، عیسی د شمعون پترُس گُفت: «آی شمعون باچه یوحنا، آیا تو امزیا کده مره کلو تر مُحبت مونی؟» پترُس دزوا گُفت: «آرے مولا، تو میدنی که ما تو ره دوست درم». عیسی دزوا گُفت: «باره گون مره بچرنو». ۱۶ دفعه دوم او دز شی گُفت: «آی شمعون باچه یوحنا، آیا تو مره مُحبت مونی؟» او د جواب شی گُفت: «آرے مولا، تو میدنی که ما تو ره دوست درم». عیسی بسم دز شی گُفت: «گوسپندوی مره نگاه کو». ۱۷ او دفعه سیوم دزوا گُفت: «آی شمعون باچه یوحنا، آیا تو مره دوست دری؟» پترُس دق شد، چرا که عیسی دفعه سیوم دز شی گُفت: «آیا تو مره دوست دری؟» و او دز شی گُفت: «یا مولا، تو از یگ چیزا خبر دری؛ تو میدنی که ما تو ره دوست درم». عیسی دزوا گُفت: «گوسپندوی مره بچرنو». ۱۸ ما حقیقت ره دز تو موگم: وختیکه جوان بُودی تو کمر خو ره بسته موکدی و هر جای که دل تو موشد مورفتی. مگم وختیکه پیر شنی تو دستای خو ره دراز مونی و دیگه کس کمر تو ره بسته کده تو ره د یگ جای موبره که تو نمیخاهی د اونجی بوری. ۱۹ عیسی امی توره ره گُفت تا نیشو بدیه که پترُس د چی رقم مرگ جان خو ره د راه بزرگی-و-جلال خدا میدیه. بعد امزی توره بسم د پترُس امر کد: «از مه پیروی کو».

۲۰ پترُس دور خورد و امو یار ره دید که عیسی او ره دوست دشت و او از پس ازوا میمد. ای امو یار بُود که د سر نان شاو د شانه عیسی تکیه کد و گُفتند: «یا مولا، او نفر که تو ره د گیر میدیه، کی آسته؟» ۲۱ وختیکه پترُس امو یار ره دید، از عیسی پُرسان کد: «یا مولا، د باره ازو چی موگی؟» ۲۲ عیسی دزوا گُفت: «اگه ما بخایم که او تا آمدون ازمه بمنه، دز تو چی؟ تو ازمه پیروی کو». ۲۳ پس امی توره د بین برارو تیت شد که «امو یار هیچ نموره». مگم عیسی قد ازو نگُفتد که «او نموره»، بلکه گُفتند: «اگه ما بخایم که او تا آمدون ازمه بمنه، دز تو چی؟»

۲۴ ای اونمو یار آسته که د باره امزی چیزا شاهدهی میدیه و امی چیزا ره نوشته کده و مو میدنی که شاهدهی ازو راست آسته. ۲۵ عیسی غدر کارای دیگه ام انجام دد که اگه هر کدم ازوا جدا جدا نوشته شنه، فکر مونم که دنیا ام گنجایش امزو کتابای نوشته شده ره ندره.

